

Uradni list

Evropske unije

C 161

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 61

7. maj 2018

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2018/C 161/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

Sodišče

2018/C 161/02 Sklep Sodišča z dne 13. marca 2018 o praznikih in dela prostih dnevih ter sodnih počitnicah 2

Splošno sodišče

2018/C 161/03 Sklep Splošnega sodišča z dne 21. marca 2018 o sodnih počitnicah 4

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2018/C 161/04 Združeni zadevi C-52/16 in C-113/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – „SEGRO“ Kft./Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth/Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16) (Predhodno odločanje — Člen 63 PDEU — Prosti pretok kapitala — Pravice užitka na kmetijskih zemljiščih — Nacionalna ureditev, s katero se možnost pridobitve takih pravic za prihodnost pridrži zgolj za osebe, ki so ožji družinski člani lastnika zemljišč, in s katero se, ne da bi bila predvidena odškodnina, ukinjajo pravice, ki so jih predhodno pridobile pravne ali fizične osebe, ki ne morejo utemeljiti vezi bližnjega sorodstva z navedenim lastnikom) 5

SL

2018/C 161/05	Zadeva C-127/16 P: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 – SNCF Mobilités, anciennement Société nationale des chemins de fer français (SNCF)/Evropska komisija, Francoska republika, Mory SA, v stečaju, Mory Team, v stečaju (Pritožba — Državne pomoči — Pomoči, ki jih je Francoska republika izvajala v korist družbe Sernam — Pomoč pri prestrukturiranju in dokapitalizaciji, poročstva in opustitev terjatev skupine SNCF do družbe Sernam — Sklep, s katerim so bile te pomoči razglašene za nezdržljive z notranjim trgov in je bilo odrejeno, naj se zagotovi njihovo vračilo — Prodaja sredstev v svežnju — Pojem „prodaja“ — Zamenjevanje med predmetom in ceno prodaje sredstev v svežnju — Odprt in pregleden postopek — Merilo zasebnega vlagatelja — Uporaba tega načela za prenos sredstev v svežnju — Izravnalni ukrepi)	6
2018/C 161/06	Združene zadeve C-274/16, C-447/16 in C-448/16: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Düsseldorf in Bundesgerichtshof – Nemčija) – flightright GmbH/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan in drugi/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16) (Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 5, točka 1 — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 7, točka 1 — Pojem „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ — Pogodba o opravljanju storitev — Povezovalni let, ki ga opravljajo različni letalski prevozniki — Pojem „kraj izpolnitve“ — Uredba (ES) št. 261/2004 — Pravica letalskih potnikov do odškodnine zaradi zavrnitve vkrcanja in zaradi velike zamude leta — Odškodninska tožba zoper dejanskega letalskega prevoznika, ki nima sedeža na ozemlju države članice ali s katerim potniki niso v nobenem pogodbenem razmerju)	6
2018/C 161/07	Zadeva C-284/16: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesgerichtshof – Nemčija) – Slowakische Republik/Achmea BV (Predhodno odločanje — Dvostranski sporazum o naložbah, ki je bil leta 1991 sklenjen med Kraljevino Nizozemsko in Češkoslovaško federativno republiko ter ki se še vedno uporablja med Kraljevino Nizozemsko in Slovaško republiko — Določba, ki vlagatelju iz ene od pogodbenih strank omogoča, da se v primeru spora z drugo pogodbeno stranko obrne na arbitražno sodišče — Skladnost s členi 18, 267 in 344 PDEU — Pojem „sodišče“ — Avtonomija prava Unije)	7
2018/C 161/08	Zadeva C-395/16: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 8. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemčija) – DOCERAM GmbH/CeramTec GmbH (Predhodno odločanje — Intelektualna in industrijska lastnina — Uredba (ES) št. 6/2002 — Model Skupnosti — Člen 8(1) — Značilnosti videza izdelka, ki jih določa izključno njegova tehnična funkcija — Merila presoje — Obstoj alternativnih modelov — Upoštevanje vidika „objektivnega opazovalca“)	8
2018/C 161/09	Zadeva C-494/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale civile di Trapani – Italija) – Giuseppa Santoro/Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri (Predhodno odločanje — Socialna politika — Delo za določen čas — Pogodbe, sklenjene z delodajalcem iz javnega sektorja — Ukrepi za sankcioniranje zlorabe pogodb za določen čas — Načeli enakovrednosti in učinkovitosti)	9
2018/C 161/10	Zadeva C-560/16: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší soud České republiky – Češka republika) – E.ON Czech Holding AG/Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda (Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 44/2001 — Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah — Izključne pristojnosti — Člen 22, točka 2 — Veljavnost sklepov organov družb ali pravnih oseb s sedežem na ozemlju države članice — Izključna pristojnost sodišč te države članice — Sklep skupščine delničarjev družbe o obveznem prenosu vrednostnih papirjev manjšinskih delničarjev te družbe na njenega večinskega delničarja in določitev zneska odpravnine, ki jo mora navedeni večinski delničar plačati manjšinskemu delničarjem — Sodni postopek za preizkus primernosti te odpravnine)	9

2018/C 161/11	Zadeva C-579/16 P: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. marca 2018 – Evropska komisija/FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (Pritožba — Državne pomoči — Pojem „pomoč“ — Pojem „gospodarska prednost“ — Načelo zasebnega akterja v tržnem gospodarstvu — Pogoji za možnost uporabe in uporabo — Finančna kriza — Zaporedni intervenciji za rešitev banke — Upoštevanje tveganj, ki izhajajo iz zavez, ki jih je država članica sprejela pri prvi intervenciji, pri presoji druge intervencije)	10
2018/C 161/12	Zadeva C-651/16: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – DW/Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra (Predhodno odločanje — Socialna varnost — Materinsko nadomestilo — Izračun zneska na podlagi dohodka zavarovanke v referenčnem obdobju dvanajstih mesecev — Oseba, ki je bila v tem obdobju zaposlena v instituciji Evropske unije — Nacionalna zakonodaja, ki določa določitev zadevnega zneska na 70 % povprečne prispevne osnove — Omejitev prostega gibanja delavcev — Načelo lojalnega sodelovanja)	11
2018/C 161/13	C-31/17: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Cristal Union, pravna naslednica Sucrerie de Toury SA/Ministre de l'Économie et des Finances (Predhodno odločanje — Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov in električne energije — Člen 14(1)(a) — Energenti, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije — Obveznost oprostitve — Člen 15(1)(c) — Energenti, uporabljeni za skupno proizvodnjo toplote in električne energije — Možnost oprostitve ali zmanjšanja ravni obdavčitve — Zemeljski plin, namenjen za soproizvodnjo toplote in električne energije)	11
2018/C 161/14	Zadeva C-64/17: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 8. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação do Porto – Portugalska) – Saey Home & Garden NV/SA/ Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA (Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 25 — Obstoj dogovora o pristojnosti — Ustni dogovor, ki ni potrjen v pisni obliki — Dogovor, ki je določen v splošnih prodajnih pogojih, ki so navedeni v računih — Člen 7, točka 1(b) — Pogodba o trgovinski koncesiji med družbama s sedežema v različnih državah članicah, ki ureja trg tretje države članice — Člen 7, točka 1(b), druga alineja — Določitev pristojnega sodišča — Kraj izpolnitve obveznosti, ki je značilna za tako pogodbo)	12
2018/C 161/15	Zadeva C-159/17: Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Constanța – Romunija) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius/ Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța (Predhodno odločanje — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Prenehanje identifikacije za namene DDV — Obveznost plačila DDV, zaračunanega v obdobju, za katero je bilo ugotovljeno prenehanje identifikacijske številke za DDV — Nep priznanje pravice do odbitka DDV, ki se nanaša na pridobitve, opravljene v tem obdobju)	13
2018/C 161/16	Zadeva C-642/17 P: Pritožba, ki jo je Arrigoni SpA vložila 15. novembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 22. septembra 2017 v zadevi T-454/16, Arrigoni/EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)	14
2018/C 161/17	Zadeva C-67/18 P: Pritožba, ki jo je Dominique Bilde vložila 30. januarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 29. novembra 2017 v zadevi T-633/16, Bilde/Parlament	14
2018/C 161/18	Zadeva C-70/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 2. februarja 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A in drugi	16

2018/C 161/19	Zadeva C-72/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Španija) 5. februarja 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra	17
2018/C 161/20	Zadeva C-84/18 P: Pritožba, ki jo je Sophie Montel vložila 6. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 29. novembra 2017 v zadevi T-634/16, Montel/Parlament	17
2018/C 161/21	Zadeva C-86/18: Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg	19
2018/C 161/22	Zadeva C-87/18: Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg	20
2018/C 161/23	Zadeva C-88/18: Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg	20
2018/C 161/24	Zadeva C-95/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 9. februarja 2018 – Sociale Verzekeringsbank, drugi stranki v postopku: F. van den Berg in H. D. Giesen	21
2018/C 161/25	Zadeva C-96/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 9. februarja 2017 – Sociale Verzekeringsbank in drugi/C. E. Franzen	22
2018/C 161/26	Zadeva C-100/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 12. februarja 2018 – Línea Directa Aseguradora S.A./Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros	23
2018/C 161/27	Zadeva C-103/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Španija) 13. februarja 2018 – Domingo Sánchez Ruiz/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)	23
2018/C 161/28	Zadeva C-105/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado	25
2018/C 161/29	Zadeva C-106/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A./Administración General del Estado	26
2018/C 161/30	Zadeva C-107/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Duerocanto S.L./Administración General del Estado	27
2018/C 161/31	Zadeva C-108/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U./Administración General del Estado	28
2018/C 161/32	Zadeva C-109/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica/Administración General del Estado	29
2018/C 161/33	Zadeva C-110/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – José Manuel Burgos Pérez in María del Amor Guinea Bueno/Administración General del Estado	30

2018/C 161/34	Zadeva C-111/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Endesa Generación S.A./Administración General del Estado	30
2018/C 161/35	Zadeva C-112/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)/Administración General del Estado	31
2018/C 161/36	Zadeva C-113/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Parc del Segre S.A. in drugi/Administración General del Estado	32
2018/C 161/37	Zadeva C-117/18 P: Pritožba, ki jo je PGNiG Supply & Trading GmbH vložila 14. februarja 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. decembra 2017 v zadevi T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH/Evropska komisija	33
2018/C 161/38	Zadeva C-119/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 13. februarja 2018 – Telefónica Móviles España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)	34
2018/C 161/39	Zadeva C-120/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 13. februarja 2018 – Orange España S.A.U./Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) . . .	35
2018/C 161/40	Zadeva C-121/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 14. februarja 2018 – Vodafone España S.A.U./Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) . .	36
2018/C 161/41	Zadeva C-123/18 P: Pritožba, ki jo je družba HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH vložila 15. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH/Svet Evropske unije	37
2018/C 161/42	Zadeva C-132/18 P: Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 15. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 5. decembra 2017 v zadevi T-728/16, Tuerck/Komisija	38
2018/C 161/43	Zadeva C-142/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) 23. februarja 2018 – Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	39
2018/C 161/44	Zadeva C-145/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 23. februarja 2018 – Regards Photographiques SARL/Ministre de l'Action et des Comptes publics . .	40
2018/C 161/45	Zadeva C-149/18: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalska) 26. februarja 2018 – Agostinho da Silva Martins/Dekra Claims Services Portugal SA	41
2018/C 161/46	Zadeva C-152/18 P: Pritožba, ki jo je Crédit mutuel Arkéa vložila 23. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-712/15, Crédit mutuel Arkéa/Evropska centralna banka	41
2018/C 161/47	Zadeva C-153/18 P: Pritožba, ki jo je Crédit mutuel Arkéa vložila 23. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-52/16, Crédit mutuel Arkéa/Evropska centralna banka	42

2018/C 161/48	Zadeva C-202/18: Tožba, vložena 16. marca 2018 – Ilmārs Rimšēvičs/Republika Latvija	43
2018/C 161/49	Zadeva C-238/18: Tožba, vložena 3. aprila 2018 – Evropska centralna banka/Republika Latvija . . .	44
Splošno sodišče		
2018/C 161/50	Zadeva T-540/15: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – De Capitani/Parlament (Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z zakonodajnim postopkom, ki poteka — Trialogi — Razpredelnice s štirimi stolpci v zvezi s predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o agenciji Europol in razveljavitvi sklepov 2009/371/PNZ in 2005/681/PNZ — Delna zavrnitev dostopa — Ničnostna tožba — Pravni interes — Dopustnost — Člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Neobstoj splošne domneve zavrnitve dostopa do razpredelnic s štirimi stolpci, sestavljenih v okviru trialogov)	46
2018/C 161/51	Zadeva T-242/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – Stavvskyi/Svet (Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu — Obveznost obrazložitve — Ugovor nezakonitosti — Sorazmernost — Pravna podlaga — Očitna napaka pri presoji)	47
2018/C 161/52	Zadeva T-442/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Šroubárna Ždánice/Svet (Prošnja za vračilo protidampinskih dajatev — Uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske ali poslanih iz Malezije — Uredba (ES) št. 91/2009 in Izvedbena uredba (EU) št. 723/2011 — Pristojnost nacionalnega sodišča — Nepristojnost Splošnega sodišča)	47
2018/C 161/53	Zadeva T-579/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – HJ/EMA (Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Nepodaljšanje pogodbe za določen čas — Člen 8, prvi odstavek, Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije — Sprememba pogodbe za določen čas v pogodbo z nedoločen čas — Očitna napaka pri presoji — Dolžnost skrbnega ravnanja — Obveznost obrazložitve — Pravica do izjave — Ocenjevalno poročilo — Obveznost obrazložitve — Očitna napaka pri presoji)	48
2018/C 161/54	Zadeva T-734/16: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Argyraki/Komisija (Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnine — Izračun let pokojninske dobe — Upoštevanje obdobj službovanja kot pomožne uslužbenke — Pogoji — Pravna podlaga)	49
2018/C 161/55	Zadeva T-60/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – Safe Skies/EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije TSA LOCK — Absolutni razlog za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Neopisnost — Člen 7(1)(b), (c) in (g), Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b), (c) in (g) Uredbe (EU) 2017/1001)) . . .	50
2018/C 161/56	Zadeva T-272/17: Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Webgarden/EUIPO (Dating Bracelet) (Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije Dating Bracelet — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) št. 2017/1001) — Prejšnja praksa EUIPO — Enako obravnavanje — Pravna varnost)	50
2018/C 161/57	Zadeva T-246/16: Sklep Splošnega sodišča z dne 9. marca 2018 – Aurora Group Danmark/EUIPO – Retail Distribution (PANZER) (Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Umik zahteve za ugotovitev ničnosti — Ustavitev postopka)	51

2018/C 161/58	Zadeva T-567/17: Sklep Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Disney Enterprises/EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN) (Znamka Evropske unije — Umik zahteve za registracijo — Ustavitev postopka)	51
2018/C 161/59	Zadeva T-46/18: Sklep Splošnega sodišča z dne 8. marca 2018 – Comune di Milano/Svet (Odstop) .	52
2018/C 161/60	Zadeva T-109/18: Tožba, vložena 22. februarja 2018 – VI/Komisija	53
2018/C 161/61	Zadeva T-115/18: Tožba, vložena 26. februarja 2018 – Tomasz Kawałko/Trofeum/EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)	54
2018/C 161/62	Zadeva T-129/18: Tožba, vložena 1. marca 2018 – HMV (Brands)/EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)	54
2018/C 161/63	Zadeva T-140/18: Tožba, vložena 28. februarja 2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs/EUIPO (LITECRAFT)	55
2018/C 161/64	Zadeva T-143/18: Tožba, vložena 1. marca 2018 – Société générale/ECB	56
2018/C 161/65	Zadeva T-144/18: Tožba, vložena 1. marca 2018 – Crédit Agricole in drugi/ECB	57
2018/C 161/66	Zadeva T-145/18: Tožba, vložena 1. marca 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel in drugi/ECB	57
2018/C 161/67	Zadeva T-146/18: Tožba, vložena 1. marca 2018 – BPCE in drugi/ECB	58
2018/C 161/68	Zadeva T-149/18: Tožba, vložena 1. marca 2018 – Arkéa Direct Bank in drugi/ECB	58
2018/C 161/69	Zadeva T-150/18: Tožba, vložena 1. marca 2018 – BNP Paribas/ECB	59
2018/C 161/70	Zadeva T-156/18: Tožba, vložena 26. februarja 2018 – Legutko in Poręba/Parlament	59
2018/C 161/71	Zadeva T-163/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Amisi Kumba/Svet	60
2018/C 161/72	Zadeva T-164/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kampete/Svet	61
2018/C 161/73	Zadeva T-165/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kahimbi Kasagwe/Svet	61
2018/C 161/74	Zadeva T-166/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Ilunga Luyoyo/Svet	62
2018/C 161/75	Zadeva T-167/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kanyama/Svet	63
2018/C 161/76	Zadeva T-168/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Numbi/Svet	63
2018/C 161/77	Zadeva T-169/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kibelisa Ngambasai/Svet	64
2018/C 161/78	Zadeva T-170/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kande Mupompa/Svet	64
2018/C 161/79	Zadeva T-171/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Boshab/Svet	65
2018/C 161/80	Zadeva T-172/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Akili Mundos/Svet	65

2018/C 161/81	Zadeva T-173/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Ramazani Shadary/Svet	66
2018/C 161/82	Zadeva T-174/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Mutondo/Svet	67
2018/C 161/83	Zadeva T-175/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Ruhorimbere/Svet	67
2018/C 161/84	Zadeva T-176/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Mende Omalanga/Svet	68
2018/C 161/85	Zadeva T-177/18: Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kazembe Musonda/Svet	68
2018/C 161/86	Zadeva T-180/18: Tožba, vložena 12. marca 2018 – VJ/ESZD	69
2018/C 161/87	Zadeva T-181/18: Tožba, vložena 9. marca 2018 – Multifit Tiernahrungs/EUIPO (TAKE CARE) . . .	70
2018/C 161/88	Zadeva T-185/18: Tožba, vložena 4. marca 2018 – Lucchini/Komisija	70
2018/C 161/89	Zadeva T-191/18: Tožba, vložena 16. marca 2018 – Rietze/EUIPO – Volkswagen (motorna vozila) .	71
2018/C 161/90	Zadeva T-192/18: Tožba, vložena 16. marca 2018 – Rietze/EUIPO – Volkswagen (motorna vozila) .	72

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2018/C 161/01)***Zadnja objava**

UL C 152, 30.4.2018

Prejšnje objave

UL C 142, 23.4.2018

UL C 134, 16.4.2018

UL C 123, 9.4.2018

UL C 112, 26.3.2018

UL C 104, 19.3.2018

UL C 94, 12.3.2018

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SODIŠČE

SKLEP SODIŠČA

z dne 13. marca 2018

o praznikih in dela prostih dnevih ter sodnih počitnicah

(2018/C 161/02)

SODIŠČE JE –

ob upoštevanju člena 24(2), (4) in (6) Poslovnika,

ker je treba na podlagi te določbe določiti seznam praznikov in dela prostih dni ter datume sodnih počitnic –

SKLENILO:

Člen 1

Dela prosti dnevi in prazniki v smislu člena 24(4) in (6) Poslovnika so:

- novo leto,
- velikonočni ponedeljek,
- 1. maj,
- vnebohod,
- binkoštni ponedeljek,
- 23. junij,
- 15. avgust,
- 1. november,
- 25. december,
- 26. december.

Člen 2

Med 1. novembrom 2018 in 31. oktobrom 2019 so sodne počitnice v smislu člena 24(2) in (6) Poslovnika:

- božič 2018: od ponedeljka, 17. decembra 2018, do vključno nedelje, 6. januarja 2019,
- velika noč 2019: od ponedeljka, 15. aprila 2019, do vključno nedelje, 28. aprila 2019,

— poletje 2019: od torka, 16. julija 2019, do vključno sobote, 31. avgusta 2019.

Člen 3

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourg, 13. marca 2018.

Sodni tajnik

A. CALOT ESCOBAR

Predsednik

K. LENAERTS

SPLOŠNO SODIŠČE

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA

z dne 21. marca 2018

o sodnih počitnicah

(2018/C 161/03)

SPLOŠNO SODIŠČE JE –
ob upoštevanju člena 41(2) Poslovnika –

SKLENILO:

Člen 1

V sodnem letu, ki se začne 1. septembra 2018, so sodne počitnice v smislu člena 41(2) in (6) Poslovnika:

- božič 2018: od ponedeljka, 17. decembra 2018, do vključno nedelje, 6. januarja 2019;
- velika noč 2019: od ponedeljka, 15. aprila 2019, do vključno nedelje, 28. aprila 2019;
- poletje 2019: od torka, 16. julija 2019, do vključno sobote, 31. avgusta 2019.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Luxembourggu, 21. marca 2018.

Sodni tajnik

E. COULON

Predsednik

M. JAEGER

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Madžarska) – „SEGRO“ Kft./Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Günther Horváth/Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

(Združeni zadevi C-52/16 in C-113/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 63 PDEU — Prosti pretok kapitala — Pravice užitka na kmetijskih zemljiščih — Nacionalna ureditev, s katero se možnost pridobitve takih pravic za prihodnost pridrži zgolj za osebe, ki so ožji družinski člani lastnika zemljišč, in s katero se, ne da bi bila predvidena odškodnina, ukinjajo pravice, ki so jih predhodno pridobile pravne ali fizične osebe, ki ne morejo utemeljiti vezi bližnjega sorodstva z navedenim lastnikom)

(2018/C 161/04)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: „SEGRO“ Kft. (C-52/16), Günther Horváth (C-113/16)

Toženi stranki: Vas Megyei Kormányhivatal Sárvári Járási Földhivatala (C-52/16), Vas Megyei Kormányhivatal (C-113/16)

Izrek

Člen 63 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kakršna je obravnavana v postopkih v glavni stvari, na podlagi katere pravice užitka, ki so bile predhodno ustanovljene na kmetijskih zemljiščih in katerih imetniki niso v bližnjem sorodstvu z lastnikom teh zemljišč, po samem zakonu ugasnejo in so zato izbrisane iz zemljiške knjige.

⁽¹⁾ UL C 136, 18.04.2016.
UL C 211, 13.06.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 – SNCF Mobilités, anciennement Société nationale des chemins de fer français (SNCF)/Evropska komisija, Francoska republika, Mory SA, v stečaju, Mory Team, v stečaju

(Zadeva C-127/16 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Pomoči, ki jih je Francoska republika izvajala v korist družbe Sernam — Pomoč pri prestrukturiranju in dokapitalizaciji, poročstva in opustitev terjatev skupine SNCF do družbe Sernam — Sklep, s katerim so bile te pomoči razglašene za nezdružljive z notranjim trgov in je bilo odrejeno, naj se zagotovi njihovo vračilo — Prodaja sredstev v svežnju — Pojem „prodaja“ — Zamenjevanje med predmetom in ceno prodaje sredstev v svežnju — Odprt in pregleden postopek — Merilo zasebnega vlagatelja — Uporaba tega načela za prenos sredstev v svežnju — Izravnalni ukrepi)

(2018/C 161/05)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: SNCF Mobilités, anciennement Société nationale des chemins de fer français (SNCF) (zastopniki: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre in V. Landes, odvetniki)

Druge stranke v postopku: Evropska komisija, (zastopnika: B. Stromsky in T. Maxian Rusche, agenta) Francoska republika, Mory SA, v stečaju, Mory Team, v stečaju (zastopnika: B. Vatier in F. Loubières, odvetnika)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Skupina SNCF Mobilités nosi svoje stroške in stroške Evropske komisije ter družb Mory SA in Mory Team.

⁽¹⁾ UL C 145, 25.4.2016.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Amtsgericht Düsseldorf in Bundesgerichtshof – Nemčija) – flightright GmbH/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Mohamed Barkan in drugi/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

(Združene zadeve C-274/16, C-447/16 in C-448/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Območje svobode, varnosti in pravice — Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (ES) št. 44/2001 — Člen 5, točka 1 — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 7, točka 1 — Pojem „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ — Pogodba o opravljanju storitev — Povezovalni let, ki ga opravljajo različni letalski prevozniki — Pojem „kraj izpolnitve“ — Uredba (ES) št. 261/2004 — Pravica letalskih potnikov do odškodnine zaradi zavrnitve vkrcanja in zaradi velike zamude leta — Odškodninska tožba zoper dejanskega letalskega prevoznika, ki nima sedeža na ozemlju države članice ali s katerim potniki niso v nobenem pogodbenem razmerju)

(2018/C 161/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložiteni sodišči

Amtsgericht Düsseldorf, Bundesgerichtshof

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: flightright GmbH (C-274/16), Roland Becker (C-447/16), Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan (C-448/16)

Tožene stranke: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-274/16), Hainan Airlines Co. Ltd (C-447/16), Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA (C-448/16)

Izrek

1. Člen 5, točka 1(b), druga alineja, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da se ne uporablja za toženo stranko, ki ima stalno prebivališče oziroma sedež v tretji državi, kot je tožena stranka iz postopka v glavni stvari.
2. Člen 5, točka 1(a), Uredbe št. 44/2001 je treba razlagati tako, da pojem „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu te določbe zajema odškodninski zahtevek letalskih potnikov zaradi velike zamude povezovalnega leta, ki se na podlagi Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 vložijo zoper dejanskega letalskega prevoznika, ki ni pogodbeni stranka zadevnega potnika.
3. Člen 5, točka 1(b), druga alineja, Uredbe št. 44/2001 in člen 7, točka 1(b), druga alineja, Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da je v primeru povezovalnega leta „kraj izpolnitve“ tega leta v smislu teh določb kraj prihoda drugega leta, kadar prevoz z dvema letoma opravita dva različna letalska prevoznika in je odškodninska tožba zaradi velike zamude tega povezovalnega leta na podlagi Uredbe št. 261/2004 utemeljena z motnjo na prvem od teh letov, ki ga je opravil letalski prevoznik, ki ni pogodbeni stranka zadevnih potnikov.

⁽¹⁾ UL C 343, 19.9.2016.
UL C 428, 21.11.2016.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Bundesgerichtshof – Nemčija) – Slowakische Republik/Achmea BV**

(Zadeva C-284/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Dvostranski sporazum o naložbah, ki je bil leta 1991 sklenjen med Kraljevino Nizozemsko in Češkoslovaško federativno republiko ter ki se še vedno uporablja med Kraljevino Nizozemsko in Slovaško republiko — Določba, ki vlagatelju iz ene od pogodbenih strank omogoča, da se v primeru spora z drugo pogodbeno stranko obrne na arbitražno sodišče — Skladnost s členi 18, 267 in 344 PDEU — Pojem „sodišče“ — Avtonomija prava Unije)

(2018/C 161/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica in pritožnica v postopku v glavni stvari: Slowakische Republik

Nasprotna stranka v postopku v glavni stvari: Achmea BV

Izrek

Člena 267 in 344 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotujeta določbi iz mednarodnega sporazuma, sklenjenega med državami članicami, kot je člen 8 Sporazuma med Kraljevino Nizozemsko in Češkoslovaško federativno republiko o vzajemnem spodbujanju in zaščiti naložb, v skladu s katero lahko vlagatelj iz ene od teh držav članic v primeru spora v zvezi z naložbami v drugi državi članici proti tej državi članici začne postopek pred arbitražnim sodiščem, katerega pristojnost se je ta država članica zavezala sprejeti.

(¹) UL C 296, 16.08.2016.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 8. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Oberlandesgericht Düsseldorf – Nemčija) – DOCERAM GmbH/CeramTec GmbH**

(Zadeva C-395/16) (¹)

(Predhodno odločanje — Intelektualna in industrijska lastnina — Uredba (ES) št. 6/2002 — Model Skupnosti — Člen 8(1) — Značilnosti videza izdelka, ki jih določa izključno njegova tehnična funkcija — Merila presoje — Obstoje alternativnih modelov — Upoštevanje vidika „objektivnega opazovalca“)

(2018/C 161/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevni sodišče

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DOCERAM GmbH

Tožena stranka: CeramTec GmbH

Izrek

1. Člen 8(1) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti je treba razlagati tako, da je za presojo, ali značilnosti izgleda izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija, treba dokazati, da je ta funkcija edini dejavnik, ki je vplival na te značilnosti, pri čemer obstoje alternativnih modelov v zvezi s tem ni odločilen.
2. Člen 8(1) Uredbe št. 6/2002 je treba razlagati tako, da mora za ugotovitev, ali značilnosti izgleda izdelka določa izključno njegova tehnična funkcija v smislu te določbe, nacionalno sodišče upoštevati vse objektivne okoliščine, ki so upoštevne v vsakem posameznem primeru. V zvezi s tem se ni treba opreti na zaznavanje „objektivnega opazovalca“.

(¹) UL C 419, 14.11.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale civile di Trapani – Italija) – Giuseppa Santoro/Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

(Zadeva C-494/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Delo za določen čas — Pogodbe, sklenjene z delodajalcem iz javnega sektorja — Ukrepi za sankcioniranje zlorabe pogodb za določen čas — Načeli enakovrednosti in učinkovitosti)

(2018/C 161/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale civile di Trapani

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Giuseppa Santoro

Toženi stranki: Comune di Valderice, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Izrek

Določbo 5 Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki po eni strani ravnanja delodajalca iz javnega sektorja, ki zlorablja veriženje pogodb za določen čas, ne sankcionira tako, da se zadevnemu delavcu izplača odškodnina kot nadomestilo za to, da se delovno razmerje za določen čas ni spremenilo v delovno razmerje za nedoločen čas, po drugi strani pa določa dodelitev odškodnine od 2,5- do 12-kratnika zadnje mesečne plače navedenega delavca, pri čemer ima zadnjenavedeni možnost, da prejme celotno nadomestilo škode, če v obliki domneve dokaže, da je izgubil druge zaposlitvene možnosti ali da bi bil uspešen na rednem zaposlitvenem natečaju, če bi bil ta organiziran, pod pogojem, da takšna zakonodaja določa učinkovit in odvrčilen mehanizem sankcioniranja, kar mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 454, 5.12.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Nejvyšší soud České republiky – Češka republika) – E.ON Czech Holding AG/Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

(Zadeva C-560/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Uredba (ES) št. 44/2001 — Sodna pristojnost v civilnih in gospodarskih zadevah — Izključne pristojnosti — Člen 22, točka 2 — Veljavnost sklepov organov družb ali pravnih oseb s sedežem na ozemlju države članice — Izključna pristojnost sodišč te države članice — Sklep skupščine delničarjev družbe o obveznem prenosu vrednostnih papirjev manjšinskih delničarjev te družbe na njenega večinskega delničarja in določitvi zneska odpravnine, ki jo mora navedeni večinski delničar plačati manjšinskim delničarjem — Sodni postopek za preizkus primernosti te odpravnine)

(2018/C 161/10)

Jezik postopka: češčina

Predložitevno sodišče

Nejvyšší soud České republiky

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: E.ON Czech Holding AG

Tožene stranke: Michael Dědouch, Petr Streitberg, Pavel Suda

ob udeležbi: Jihočeská plynárenská, a.s.

Izrek

Člen 22, točka 2, Uredbe Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da tožba, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, katere predmet je preizkus primernosti odpravnine, ki jo mora večinski delničar družbe plačati manjšinskim delničarjem te družbe ob obveznem prenosu njihovih delnic na tega večinskega delničarja, spada v izključno pristojnost sodišč države članice, na ozemlju katere ima ta družba sedež.

(¹) UL C 22, 23.1.2017.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 6. marca 2018 – Evropska komisija/FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S

(Zadeva C-579/16 P) (¹)

(Pritožba — Državne pomoči — Pojem „pomoč“ — Pojem „gospodarska prednost“ — Načelo zasebnega akterja v tržnem gospodarstvu — Pogoji za možnost uporabe in uporabo — Finančna kriza — Zaporedni intervenciji za rešitev banke — Upoštevanje tveganj, ki izhajajo iz zavez, ki jih je država članica sprejela pri prvi intervenciji, pri presoji druge intervencije)

(2018/C 161/11)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: A. Bouchagiar, L. Flynn in K. Blanck-Putz, agenti)

Drugi stranki v postopku: FIH Holding A/S, FIH Erhvervsbank A/S (zastopnik: O. Koktvedgaard, odvetnik)

Izrek

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 15. septembra 2016, FIH Holding in FIH Erhvervsbank/Komisija (T-386/14, EU:T:2016:474), se razveljavi.
2. Prvi razlog iz tožbe pred Splošnim sodiščem Evropske unije se zavrne.
3. Zadeva se vrne Splošnemu sodišču Evropske unije, da to odloči o drugem tožbenem razlogu.
4. Odločitev o stroških se pridrži.

(¹) UL C 14, 16.01.2017.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Augstākā tiesa – Latvija) – DW/Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Zadeva C-651/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna varnost — Materinsko nadomestilo — Izračun zneska na podlagi dohodka zavarovanke v referenčnem obdobju dvanajstih mesecev — Oseba, ki je bila v tem obdobju zaposlena v instituciji Evropske unije — Nacionalna zakonodaja, ki določa določitev zadevnega zneska na 70 % povprečne prispevne osnove — Omejitev prostega gibanja delavcev — Načelo lojalnega sodelovanja)

(2018/C 161/12)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Augstākā tiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: DW

Druga stranka v postopku: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Izrek

Člen 45 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki za določitev povprečne prispevne osnove, ki služi za izračun materinskega nadomestila, tiste mesece referenčnega obdobja, v katerih je bila zadevna oseba zaposlena v instituciji Unije in ni bila vključena v sistem socialne varnosti te države članice, izenačuje z obdobjem brezposelnosti in zanje uporabi povprečno prispevno osnovo, določeno v navedeni državi članici, kar bistveno zmanjša znesek materinskega nadomestila, dodeljenega tej osebi, v primerjavi s tistim, ki bi ga lahko dobila, če bi opravljala poklicno dejavnost le v tej državi članici.

⁽¹⁾ UL C 86, 20.3.2017.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Francija) – Cristal Union, pravna naslednica Sucrerie de Toury SA/Ministre de l'Économie et des Finances

(C-31/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktiva 2003/96/ES — Obdavčitev energentov in električne energije — Člen 14(1)(a) — Energenti, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije — Obveznost oprostitve — Člen 15(1)(c) — Energenti, uporabljeni za skupno proizvodnjo toplote in električne energije — Možnost oprostitve ali zmanjšanja ravni obdavčitve — Zemeljski plin, namenjen za sproizvodnjo toplote in električne energije)

(2018/C 161/13)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Cristal Union, pravna naslednica Sucrerie de Toury SA

Tožena stranka: Ministre de l'Économie et des Finances

Izrek

Člen 14(1)(a) Direktive Sveta 2003/96/ES z dne 27. oktobra 2003 o prestrukturiranju okvira Skupnosti za obdavčitev energentov in električne energije je treba razlagati tako, da se obvezna oprostitvev, predpisana v tej določbi, uporablja za energente, ki se uporabljajo za proizvodnjo električne energije, če se ti energenti uporabljajo za skupno proizvodnjo električne energije in toplote v smislu člena 15(1)(c) te direktive.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.4.2017.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 8. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal da Relação do Porto – Portugalska) – Saey Home & Garden NV/SA/ Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

(Zadeva C-64/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v civilnih zadevah — Pristojnost in izvrševanje sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah — Uredba (EU) št. 1215/2012 — Člen 25 — Obstoj dogovora o pristojnosti — Ustni dogovor, ki ni potrjen v pisni obliki — Dogovor, ki je določen v splošnih prodajnih pogojih, ki so navedeni v računih — Člen 7, točka 1(b) — Pogodba o trgovinski koncesiji med družbama s sedežema v različnih državah članicah, ki ureja trg tretje države članice — Člen 7, točka 1(b), druga alineja — Določitev pristojnega sodišča — Kraj izpolnitve obveznosti, ki je značilna za tako pogodbo)

(2018/C 161/14)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal da Relação do Porto

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Saey Home & Garden NV/SA

Tožena stranka: Lusavouga-Máquinas e Acessórios Industriais SA

Izrek

1. Člen 25(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah je treba razlagati tako, da po preverjanju, ki ga opravi predložitevno sodišče, dogovor o pristojnosti, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, ki je določen v splošnih pogojih prodaje, navedenih v računih, ki jih je izdala ena od pogodbenic, ne izpolnjuje zahtev iz te določbe.

2. Člen 7, točka 1, Uredbe št. 1215/2012 je treba razlagati tako, da je na podlagi te določbe za odločanje o odškodnini zaradi prekinitve pogodbe o trgovinski koncesiji, ki je bila sklenjena med dvema družbama, ki imata sedeža in ki delujeta v dveh različnih državah članicah, za prodajo blaga na nacionalnem trgu tretje države članice, na ozemlju katere pa nobena od teh družb nima nobene podružnice ali stalne poslovne enote, pristojno sodišče države članice, na ozemlju katere je bil opravljen glavni del storitev, kot je razvidno iz pogodbenih določil, in če takih določil ni, iz dejanskega izvajanja te pogodbe, če pa opredelitev na tej podlagi ni možna, pa sodišče v kraju, v katerem ima ponudnik storitev sedež ali stalno prebivališče.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.4.2017.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 7. marca 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Constanța – Romunija) – Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius/Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

(Zadeva C-159/17) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 2006/112/ES — Prenehanje identifikacije za namene DDV — Obveznost plačila DDV, zaračunanega v obdobju, za katero je bilo ugotovljeno prenehanje identifikacijske številke za DDV — Nepriznanje pravice do odbitka DDV, ki se nanaša na pridobitve, opravljene v tem obdobju)

(2018/C 161/15)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Curtea de Apel Constanța

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Întreprinderea Individuală Dobre M. Marius

Nasprotni stranki: Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații, A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța

Izrek

Člene od 167 do 169 ter člen 179, člen 213(1), člen 214(1) in člen 273 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, ki finančni upravi dopušča, da davčnemu zavezancu zavrne priznanje pravice do odbitka davka na dodano vrednost, kadar se ugotovi, da finančna uprava zaradi neizpolnitve obveznosti, ki se temu davčnemu zavezancu očitajo, ni mogla imeti na voljo podatkov, potrebnih za ugotovitev, da so izpolnjene vsebinske zahteve, na podlagi katerih je mogoče priznati pravico do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost, ki ga je plačal navedeni davčni zavezanec, ali da je ta davčni zavezanec ravnal goljufivo, da bi mu bila ta pravica lahko priznana, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 221, 10.7.2017.

Pritožba, ki jo je Arrigoni SpA vložila 15. novembra 2017 zoper sodbo Splošnega sodišča (sedmi senat) z dne 22. septembra 2017 v zadevi T-454/16, Arrigoni/EUIPO – Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)

(Zadeva C-642/17 P)

(2018/C 161/16)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Pritožnica: Arrigoni SpA (zastopnik: P. Di Gravio, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Arrigoni Battista SpA

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 22. marca 2018 zavrnilo pritožbo in odločilo, da družba Arrigoni SpA nosi svoje stroške.

Pritožba, ki jo je Dominique Bilde vložila 30. januarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 29. novembra 2017 v zadevi T-633/16, Bilde/Parlament

(Zadeva C-67/18 P)

(2018/C 161/17)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Dominique Bilde (zastopnik: G. Sauveur, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlog

- Spremeni izpodbijano sodbo; zato:
- sklep generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 23. junija 2016, ki je bil vročen 6. julija 2016, v katerem je navedeno, da je bilo „Dominique Bilde neupravičeno izplačano 40 320 EUR“ in pristojnemu odredbodajalcu in računovodji institucije naloženo, naj zagotovita vračilo tega zneska, naj se razglasi za ničen;
- celotno obvestilo o dolgovanem znesku št. 2016-889, ki ga je generalni direktor za finance podpisal 29. junija 2016, naj se razglasi za nično;
- v skladu s pravom naj se odloči o odškodnini, ki pritožnici pripada iz naslova povračila nepremoženjske škode, ki jo je utrpela zaradi neutemeljenih obtožb, izrečenih pred kakršnimkoli zaključkom preiskave, zaradi okrnitve ugleda in zaradi velikih težav, ki jih je izpodbijani sklep povzročil v njenem osebnem in političnem življenju;
- v skladu s pravom naj se odloči o znesku, ki se pritožnici povrne za stroške postopka;
- Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog: nepristojnost avtorja akta
 - Finančna vprašanja so v pristojnosti Predsedstva Evropskega parlamenta in ne generalnega sekretarja
 - Neobstoj pooblastila generalnemu sekretarju
 - Ugovor nezakonnosti zaradi posega v poslansko neodvisnost in pravico do nepristranskega sojenja
2. Drugi pritožbeni razlog: kršitev načela „*electa una via*“
 - Predsednik Parlamenta je vključil Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) in francoske pravosodne organe
3. Tretji pritožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe
 - Kršitev domneve nedolžnosti s strani predsednika Parlamenta
 - Uprava Parlamenta naj bi bila sodnik in stranka
 - Očitki, ki jih je Parlament navajal, so se med postopkom spreminjali
 - Generalni sekretar je zavrnil zaslišanje pritožnice
4. Četrty pritožbeni razlog: obrnitev dokaznega bremena
 - Parlament je od pritožnice zahteval, naj dokaže, da ni storila nobene napake, čeprav ni imel nobenega dokaza, da bi lahko resno trdil, da obstaja napaka
5. Peti pritožbeni razlog: nezadostna obrazložitev
 - Edini dokaz je objava organigrama, čeprav to ne dokazuje ničesar
6. Šesti pritožbeni razlog: kršitev načel pravne varnosti in zaupanja v pravo
 - Nobeno pravilo ne vsebuje seznama dokazov, ki jih je treba predložiti, zaradi česar je pritožnica odvisna od samovolje Parlamenta
7. Sedmi pritožbeni razlog: kršitev državljskim pravic parlamentarnih pomočnikov
 - Parlament pomočnikom prepoveduje politično udejstvovanje
8. Osmi pritožbeni razlog: diskriminacija, „*Fumus persecutionis*“ in zloraba pooblastil
 - Zoper pritožnico je bil ta postopek sprožen zaradi političnega sovraštva predsednika Evropskega parlamenta
9. Deveti pritožbeni razlog: poseg v poslansko neodvisnost
 - Delo parlamentarnih pomočnikov ni omejeno le na zakonodajno delo
10. Deseti pritožbeni razlog: nepodkrepljenost z dejstvi
 - Parlament se je zadovoljil le z odgovorom, da dokumenti, ki jih je posredovala pritožnica, ne dokazujejo ničesar, čeprav so ti dokumenti dokazovali delo pomočnika

— Parlament ne more dokazati svojih trditev

11. Enajsti pritožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

— Organigram (povod za postopek, ki ga je sprožil predsednik Parlamenta) je bil objavljen februarja 2015, vračilo neupravičeno prejetega zneska pa se zahteva od oktobra 2014

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 2. februarja 2018 – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid/A in drugi

(Zadeva C-70/18)

(2018/C 161/18)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Nasprotne stranke v postopku s pritožbo: A, B, P

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1a. Ali je treba člen 7 Sklepa št. 2/76 ⁽¹⁾ oziroma člen 13 Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da ti določbi ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, s katero je določeno, da se na splošno obdelujejo in hranijo biometrični podatki državljanov tretjih držav, vključno s turškimi državljani, v zbirki v smislu člena 2(a) in (b) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355), ker ta nacionalna ureditev ne presega tega, kar je nujno za uresničitev zelenih legitimnih ciljev preprečevanja goljufij v zvezi z identiteto in dokumenti ter boja proti tem goljufijam?
- 1b. Ali je pri tem pomembno, da je trajanje hrambe biometričnih podatkov povezano s trajanjem zakonitega in/ali nezakonitega prebivanja državljanov tretjih držav, vključno s turškimi državljani?
2. Ali je treba člen 7 Sklepa št. 2/76 oziroma člen 13 Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da nacionalna ureditev ne pomeni omejitve v smislu teh določb, če je učinek nacionalne ureditve na dostop do zaposlitve v skladu s tema določbama preveč negotov in posreden, da bi se lahko štelo, da je ta dostop oviran?
- 3a. Ali je treba – če je odgovor na drugo vprašanje, da pomeni nacionalna ureditev, ki omogoča, da se dajo biometrični podatki državljanov tretjih držav, vključno s turškimi državljani, iz zbirke na voljo tretjim osebam zaradi preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, ki so ali niso povezana s terorizmom, novo omejitev – člen 52(1) v povezavi s členom 7 in členom 8 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotuje taki nacionalni ureditvi?
- 3b. Ali je pri tem pomembno, da ima ta državljan v trenutku, ko mu je kot osumljencu za kaznivo dejanje odvzeta prostost, pri sebi dovoljenje za prebivanje, na katerem so shranjeni njegovi biometrični podatki?

⁽¹⁾ Pridružitveni svet, ustanovljen s pridružitvenim sporazumom med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona (Španija) 5. februarja 2018 – Daniel Ustariz Aróstegui/Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

(Zadeva C-72/18)

(2018/C 161/19)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 de Pamplona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Daniel Ustariz Aróstegui

Tožena stranka: Departamento de Educación del Gobierno de Navarra

Vprašanje za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo 4 Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP ter odobrenega z Direktivo Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje regionalnemu predpisu, kakršen je obravnavan v postopku v glavni stvari, ki izrecno izključuje priznanje in plačilo določenega dodatka k plači zaposlenim v javni upravi Navarre, ki spadajo v skupino „contratado administrativo“ (začasni javni uslužbenci) – s pogodbo o zaposlitvi za določen čas –, ker je navedeni dodatek prejemek za napredovanje in razvoj poklicne kariere, ki je izključno pridržana zaposlenim, ki spadajo v skupino „funcionario público“ (uradnik) – s pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEEP (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

Pritožba, ki jo je Sophie Montel vložila 6. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 29. novembra 2017 v zadevi T-634/16, Montel/Parlament

(Zadeva C-84/18 P)

(2018/C 161/20)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Sophie Montel (zastopnik: G. Sauveur, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Svet Evropske unije

Predlogi

- Izpodbijana sodba naj se spremeni, zato naj se:
- razglasi ničnost sklepa generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 24. junija 2016, vročenega 6. julija 2016, v katerem je pojasnjeno, „da je bil znesek 77 276,42 EUR neupravičeno izplačan Sophie Montel“, in odrejeno, da pristojni odredbodajalec in računovodska služba institucije izterjata ta znesek;
- razglasi ničnost obvestila o dolgovanem znesku št. 2016-897, ki ga je podpisal generalni direktor za finance, z dne 4. julija 2016;
- odloči o pravici do zneska, ki ga je treba prisoditi pritožnici za povrnitev nepremoženjske škode, ki izhaja iz neutemeljenih obtožb, izrečenih pred koncem preiskave, posega v njen ugled in velikih težav v njenem osebnem in političnem življenju, povzročenih z izpodbijanim sklepom;

- odloči o pravici do zneska, ki ga je treba prisoditi pritožnici iz naslova stroškov postopka;
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na nepristojnost izdajatelja akta
 - Finančna vprašanja so v pristojnosti predsedstva Evropskega parlamenta in ne generalnega sekretarja
 - Neobstoj pooblastitve generalnega sekretarja
 - Ugovor nezakonitosti zaradi posega v neodvisnost parlamentarcev in v pravico do nepristranske sodbe
2. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela „*electa una via*“
 - Predsednik Parlamenta se je obrnil na OLAF in francoska sodišča
3. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev pravice do obrambe
 - Predsednik Parlamenta je kršil domnevo nedolžnosti
 - Uprava Parlamenta je sodnik in stranka
 - Spreminjanje očitkov, ki jih navaja Parlament v postopku
 - Zavrnitev zaslišanja pritožnice s strani generalnega sekretarja
4. Četrty pritožbeni razlog se nanaša na prevalitev dokaznega bremena
 - Parlament je od pritožnice zahteval, da dokaže, da ni storila nobene kršitve, čeprav ni imel nobenega elementa, na podlagi katerega bi bilo mogoče resno zatrjevati obstoj kršitve
5. Peti pritožbeni razlog se nanaša na pomanjkljivo obrazložitev
 - Edini navajani razlog je objava organigrama, čeprav ta nič ne dokazuje
6. Šesti pritožbeni razlog se nanaša na poseg v načeli pravne varnosti in legitimnih pričakovanj
 - Nobeno pravilo ne določa seznama dokumentov, ki jih je treba predložiti, in je zato pritožnica prepuščena arbitrarnosti Parlamenta
7. Sedmi pritožbeni razlog se nanaša na poseg v državljanske pravice parlamentarnih pomočnikov
 - Parlament pomočnikom prepoveduje politično dejavnost
8. Osmi pritožbeni razlog se nanaša na diskriminatorno obravnavanje, na „*Fumus persecutionis*“ in na zlorabo pooblastil
 - Pritožnica je bila v postopku zaradi politične sovražnosti predsednika Evropskega parlamenta
9. Deveti pritožbeni razlog se nanaša na poseg v neodvisnost poslancev
 - Delo parlamentarnega pomočnika ni omejeno na zakonodajno delo

10. Deseti pritožbeni razlog se nanaša na nepopolno ugotovljeno dejansko stanje

- Parlament je le odgovoril, da dokumenti, ki jih je predložila pritožnica, ne dokazujejo ničesar, čeprav ti dokazujejo delo pomočnika
- Parlament ne more dokazati svojih trditev

11. Enajsti pritožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti

- Organigram (izhodišče postopkov, ki jih je sprožil predsednik Parlamenta) je bil objavljen februarja 2015, vračilo plačil pa sega do avgusta 2014

Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg

(Zadeva C-86/18)

(2018/C 161/21)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da do 18. aprila 2016 ni uveljavilo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o podeljevanju koncesijskih pogodb (UL 2014, L 94, str. 1), oziroma v vsakem primeru s tem, da teh predpisov ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz člena 51 navedene direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v višini 12 920 EUR dnevno od razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve ukrepov za prenos Direktive 2014/23/UE;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

1. Države članice so morale na podlagi člena 51(1) Direktive 2014/23/EU predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, uveljaviti najpozneje do 18. aprila 2016. Ker Luksemburg ni sporočil ukrepov za prenos direktive, se je Komisija odločila, da vloži tožbo pri Sodišču.
 2. Komisija s tožbo predlaga, naj se Luksemburgu naloži dnevna denarna kazen v višini 12 920 EUR. Znesek denarne kazni je bil izračunan ob upoštevanju teže in trajanja kršitve ter odvrtačilnega učinka glede na plačilno zmožnost te države članice.
-

Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg**(Zadeva C-87/18)**

(2018/C 161/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki*Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)*Tožena stranka:* Veliko vojvodstvo Luksemburg**Predlogi**

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da do 18. aprila 2016 ni uveljavilo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL 2014, L 94, str. 65), oziroma v vsakem primeru s tem, da teh predpisov ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz člena 90(1) navedene direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v višini 11 628 EUR dnevno od razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve ukrepov za prenos Direktive 2014/24/EU;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

1. Države članice so morale na podlagi člena 90(1) Direktive 2014/24/EU predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, uveljaviti najpozneje do 18. aprila 2016. Ker Luksemburg ni sporočil ukrepov za prenos direktive, se je Komisija odločila, da vloži tožbo pri Sodišču.
2. Komisija s tožbo predlaga, naj se Luksemburgu naloži dnevna denarna kazen v višini 11 628 EUR. Znesek denarne kazni je bil izračunan ob upoštevanju teže in trajanja kršitve ter odvratilnega učinka glede na plačilno zmožnost te države članice.

Tožba, vložena 7. februarja 2018 – Evropska komisija/Veliko vojvodstvo Luksemburg**(Zadeva C-88/18)**

(2018/C 161/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranki*Tožeča stranka:* Evropska komisija (zastopniki: P. Ondrůšek, F. Thiran, G. von Rintelen, agenti)*Tožena stranka:* Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi

- Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da do 18. aprila 2016 ni uveljavilo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetske in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL 2014, L 94, str. 243), oziroma v vsakem primeru s tem, da teh predpisov ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz člena 106(1) navedene direktive;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se v skladu s členom 260(3) PDEU naloži plačilo denarne kazni v višini 11 628 EUR dnevno od razglasitve sodbe v tej zadevi zaradi neizpolnitve obveznosti sporočitve ukrepov za prenos Direktive 2014/25/EU;
- Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

1. Države članice so morale na podlagi člena 106(1) Direktive 2014/25/EU predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, uveljaviti najpozneje do 18. aprila 2016. Ker Luksemburg ni sporočil ukrepov za prenos direktive, se je Komisija odločila, da vloži tožbo pri Sodišču.
2. Komisija s tožbo predlaga, naj se Luksemburgu naloži dnevna denarna kazen v višini 11 628 EUR. Znesek denarne kazni je bil izračunan ob upoštevanju teže in trajanja kršitve ter odvračilnega učinka glede na plačilno zmožnost te države članice.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
9. februarja 2018 – Sociale Verzekeringsbank, drugi stranki v postopku: F. van den Berg in
H. D. Giesen**

(Zadeva C-95/18)

(2018/C 161/24)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sociale Verzekeringsbank (Svb)

Drugi stranki v postopku: F. van den Berg in H. D. Giesen

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali je treba člena 5 in 48 PDEU razlagati tako, da te določbe v primerih, kakršna sta obravnavana, nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je člen 6a, uvodni del in točka (b), AOW ⁽¹⁾? Ta ureditev pomeni, da rezident Nizozemske ni zavarovan iz naslova socialnega zavarovanja države stalnega prebivališča, če ta rezident dela v drugi državi članici in na podlagi člena 13 Uredbe št. 1408/71 ⁽²⁾ zanje velja zakonodaja o socialni varnosti države zaposlitve. Značilnost obravnavanih primerov je, da zadevne osebe na podlagi zakonske ureditve države zaposlitve niso upravičene do starostne pokojnine zaradi omejenega obsega svojega dela v tej državi.

- (b) Ali je pri odgovoru na vprašanje 1(a) pomembno, da za rezidenta države stalnega prebivališča, ki na podlagi člena 13 Uredbe št. 1408/71 ni pristojna, ne obstaja obveznost plačevanja prispevkov za socialno zavarovanje države stalnega prebivališča? Za obdobja, v katerih je ta rezident delal v drugi državi članici, spada namreč na podlagi člena 13 Uredbe št. 1408/71 izključno v sistem socialne varnosti države zaposlitve in tudi nizozemska nacionalna zakonodaja v takem primeru ne določa obveznosti plačevanja prispevkov.
2. Ali je za odgovor na vprašanje 1 pomembno, da je za zadevne osebe obstajala možnost sklenitve prostovoljnega zavarovanja na podlagi AOW ali da je za njih obstajala možnost, da SvB zaprosijo za sklenitev sporazuma v smislu člena 17 Uredbe št. 1408/71?
3. Ali člen 13 Uredbe št. 1408/71 nasprotuje, da bi oseba, kot je žena H. D. Giesna, ki je bila pred 1. januarjem 1989 zgolj na podlagi nacionalne zakonodaje na Nizozemskem, v državi stalnega prebivališča, zavarovana na podlagi AOW, na podlagi tega zavarovanja imela pravico do dajatev za starost, če gre za časovna obdobja, v katerih je bila na podlagi te določbe uredbe zaradi dela v drugi državi članici zajeta z zakonodajo te države zaposlitve? Ali pa je treba pravico do dajatve na podlagi AOW dojemati kot pravico do dajatve, ki v nacionalni zakonodaji ni odvisna od pogojev v zvezi z zaposlitvijo ali zavarovanjem v skladu s sodbo Bosmann, tako da je mogoče v njenem primeru uporabiti razlogovanje iz te sodbe?

⁽¹⁾ Algemene ouderdomswet (zakon o splošnem pokojninskem zavarovanju).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden 9. februarja 2017 – Sociale Verzekeringsbank in drugi/C. E. Franzen

(Zadeva C-96/18)

(2018/C 161/25)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sociale Verzekeringsbank (SvB)

Tožena stranka: C. E. Franzen

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 5 in 48 PDEU razlagati tako, da te določbe v primerih, kakršni je obravnavani, nasprotujejo nacionalni ureditvi, kot je člen 6a, uvodni del in točka (b). AKW ⁽¹⁾? Ta ureditev pomeni, da rezident Nizozemske ni zavarovan iz naslova socialnega zavarovanja države članice stalnega prebivališča, če ta rezident dela v drugi državi članici in na podlagi člena 13 Uredbe št. 1408/71 ⁽²⁾ zanj ne velja zakonodaja o socialni varnosti države zaposlitve. Značilnost obravnavanega primera je, da zadevna oseba na podlagi zakonske ureditve države zaposlitve ni upravičena do družinskega dodatka zaradi omejenega obsega svojega dela v tej državi.

2. Ali je za odgovor na prejšnje vprašanje pomembno, da je imela zadevna oseba možnost, da bi Svb zaprosila za sklenitev sporazuma v smislu člena 17 Uredbe št. 1408/71?

⁽¹⁾ Splošni zakon o družinskih dodatkih.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 35).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 12. februarja 2018 – Línea Directa Aseguradora S.A./Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

(Zadeva C-100/18)

(2018/C 161/26)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica v postopku s kasacijsko pritožbo: Línea Directa Aseguradora S.A.

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Segurcaixa Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je razlaga, v skladu s katero se z obveznim zavarovanjem krije škoda, ki je nastala zaradi požara, ki je zajel parkirano vozilo, če je vzrok za požar v mehanizmih, ki so potrebni za opravljanje prevozne funkcije vozila, v nasprotju s členom 3 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti ⁽¹⁾?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje nikalen, ali je razlaga, v skladu s katero se z obveznim zavarovanjem krije škoda, ki je nastala zaradi požara, ki je zajel parkirano vozilo, če požara ni mogoče povezati z predhodnim gibanjem vozila in torej ni mogoče šteti, da je povezan s potjo, v nasprotju s členom 3 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti?
3. Če je odgovor na drugo vprašanje nikalen, ali je razlaga, v skladu s katero se z obveznim zavarovanjem krije škoda, ki je nastala zaradi požara, ki je zajel parkirano vozilo, če je vozilo parkirano v zaprti zasebni garaži, v nasprotju s členom 3 Direktive 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti?

⁽¹⁾ UL 2009, L 263, str. 11.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid (Španija) 13. februarja 2018 – Domingo Sánchez Ruiz/Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

(Zadeva C-103/18)

(2018/C 161/27)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 8 de Madrid

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Domingo Sánchez Ruiz

Tožena stranka: Comunidad de Madrid (Servicio Madrileño de Salud)

Vprašanja za predhodno odločanje

PRVO VPRAŠANJE: Ali je mogoče položaj, kakršen je opisan v tej zadevi (v katerem delodajalec v javnem sektorju ne upošteva časovnih omejitev, ki jih predpis od njega zahteva, in s tem dopusti veriženje pogodb o zaposlitvi za določen čas, oziroma ohranja zaposlitev za določen čas, tako da vrsto imenovanja spremeni iz občasnega (*eventual*) v prehodno (*interino*) ali zaradi nadomeščanja (*de sustitución*)), šteti za veriženje imenovanj, ki pomeni zlorabo, in ga je zato treba obravnavati kot položaj, opisan v določbi 5 okvirnega sporazuma, ki je priložen k Direktivi 1999/70/ES ⁽¹⁾?

DRUGO VPRAŠANJE: Ali je treba določbe okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70/[ES], v povezavi z načelom učinkovitosti razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim postopkovnim pravilom, ki od delavca, zaposlenega za določen čas, zahtevajo, da izpodbija ali se pritoži (zoper vsa zaporedna imenovanja in prenehanja), saj je samo tako zaščiten z direktivo Skupnosti in lahko uveljavlja pravice, ki mu jih podeljuje pravni red Unije?

TRETJE VPRAŠANJE: Ob upoštevanju, da je v javnem sektorju in pri izvajanju osnovnih služb potreba po zapolnitvi praznih delovnih mest, nadomeščanju odsotnosti z dela zaradi bolezni, letnih dopustov (...) v bistvu „stalna“ in da je nujno opredeliti pojem „objektivni razlog“, ki bi utemeljil zaposlitev za določen čas:

- (a) Ali je treba šteti, da bi bilo v nasprotju z Direktivo 1999/70/ES (določba 5(1)(a)) in da torej ni objektivnega razloga, če delavec, zaposlen za določen čas, brez prekinitve veriži pogodbe zaradi nadomeščanja in dela vse ali skoraj vse dni v letu, na podlagi zaporednih imenovanj/pozivov, ki na popolnoma stabilni podlagi trajajo več let, pri čemer je razlog, iz katerega je bil ta delavec zaposlen, vedno izpolnjen?
- (b) Ali je treba – če se izhaja iz opisanih meril, in sicer iz obstoja nešteti imenovanj in pozivov, ki trajajo več let, in iz obstoja strukturne pomanjkljivosti, ki se izraža v odstotku zaposlitev za določen čas v zadevnem sektorju, [in/ali v] katerem se za te potrebe delavci vedno in praviloma zaposlijo za določen čas, s čimer postanejo stalnica v razvoju javne službe – šteti, da gre za stalno, ne pa za začasno potrebo, in je torej ni mogoče šteti za „objektivni razlog“ iz določbe 5 (1)(a)?
- (c) Ali pa je treba šteti, da je treba v bistvu za določitev, kakšna je dogovorjena omejitev zaposlitve za določen čas, upoštevati zgolj besedilo predpisa, ki ureja zaposlitev teh delavcev za določen čas, ko navaja, da se lahko imenujejo, če je to potrebno ali nujno ali zaradi izvajanja začasnih, občasnih ali izrednih programov; skratka, takšna zaposlitev za določen čas mora, da bi se šlo, da gre za objektivni razlog, temeljiti na teh izjemnih okoliščinah, pri čemer pa tedaj, ko zaposlitev za določen čas ni več enkratna, občasna ali naključna, te okoliščine niso več izjemne in gre torej za zlorabo?

ČETRTO VPRAŠANJE: Ali je v skladu z okvirnim sporazumom, ki je priloga k Direktivi 1999/70/ES, če se za objektivni razlog za zaporedno sklepanje in podaljševanje pogodb informatikov, ki so uslužbenci, zaposleni za določen čas, šteje potreba ali nujnost ali izvajanje začasnih, občasnih ali izrednih programov, če ti uslužbenci stalno opravljajo vsakdanje naloge, ki so običajne za uslužbence, zaposlene za nedoločen čas, ne da bi uprava, ki je delodajalec, določila zgornje omejitve teh imenovanj niti izpolnila zakonske obveznosti, da se na ta delovna mesta in za te potrebe imenujejo uradniki, niti se ne sprejme noben enakovreden ukrep, da bi se preprečila zloraba v zvezi z veriženjem delovnih razmerij, zaradi česar informatiki, ki so uslužbenci, zaposleni za določen čas, še naprej opravljajo svoje delo po obdobjih, ki je v obravnavanem primeru pomenilo 17 let neprekinjene zaposlitve?

PETO VPRAŠANJE: Ali so določbe okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki je v prilogi k Direktivi 1999/70/[ES], in razlaga tega sporazuma, kakor jo je podalo Sodišče, skladne s sodno prakso Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), v kateri je, ne da bi se upoštevalo več meril, določen obstoj objektivnega razloga z upoštevanjem podlage za imenovanje v sami časovni omejitvi tega imenovanja, ali v kateri je določeno, da ni mogoča primerjava s kariernim uradnikom glede na različno pravno ureditev, sistem imenovanja ali samo stalnost nalog kariernih uradnikov in začasnost nalog uslužbencev, zaposlenih za določen čas?

ŠESTO VPRAŠANJE: Ali je treba določbo 5 okvirnega sporazuma, ki je priloga k Direktivi 1999/70/ES – če nacionalno sodišče ugotovi zlorabo veriženja pogodb o zaposlitvi javnega uslužbenca, zaposlenega prehodno (*empleado público estatutario temporal interino*) pri SERMAS [Servicio Madrileño de la Salud de la Comunidad de Madrid (madridska zdravstvena služba avtonomne skupnosti Madrid)], s katerim naj bi se pokrivala stalne in strukturne potrebe, ki izhajajo iz dela uslužbencev, zaposlenih za nedoločen čas, in ker ni nobenega učinkovitega ukrepa v nacionalnem pravnem redu za sankcioniranje take zlorabe in za odpravo posledic kršitve predpisa Unije – razlagati tako, da nacionalnemu sodišču nalaga, da sprejme učinkovite in odvrtačilne ukrepe, ki zagotavljajo polni učinek okvirnega sporazuma in torej da sankcionira navedeno zlorabo ter odpravi posledice kršitve navedenega evropskega predpisa, tako da ne uporabi nacionalne določbe, ki to preprečuje?

Če bi bil odgovor pritrdilen in kot ugotavlja Sodišče Evropske unije v točki 41 sodbe z dne 14. septembra 2016, zadevi C-184/15 in C-197/15 ⁽²⁾:

Ali bi bila kot ukrep za preprečevanje in sankcioniranje zlorabe veriženja delovnih razmerij za določen čas in za odpravo posledice kršitve prava Unije v skladu s cilji Direktive 1999/70/ES sprememba javnopravnega delovnega razmerja uslužbenca, zaposlenega prehodno/občasno/zaradi nadomeščanja (*relación estatutaria temporal interina/eventual/sustituto*), v stalno javnopravno delovno razmerje bodisi kot javni uslužbenec za nedoločen čas bodisi za nedoločen čas, a ne za stalno, z enako stabilnostjo zaposlitve kot primerljivi javni uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas?

SEDMO VPRAŠANJE: Ali je mogoče v primeru zlorabe veriženja pogodb za določen čas spremembo prehodnega delovnega razmerja v delovno razmerje za nedoločen čas oziroma za nedoločen čas, a ne za stalno, razumeti tako, da izpolnjuje cilje Direktive 1999/70/ES in okvirnega sporazuma samo, če javni uslužbenec, zaposlen za določen čas, ki ga je zloraba prizadela, uživa enake pogoje zaposlitve kot uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas (na področju socialnega varstva, napredovanja, zapolnjevanja prostih delovnih mest, poklicnega usposabljanja, odsotnosti z dela, upravnega statusa, dopusta iz drugih razlogov, pasivnih pravic in prenehanja delovnega razmerja ter sodelovanje na javnih natečajih, razpisanih za zapolnitev prostih delovnih mest in napredovanje), v skladu z načeloma stalnosti in varnosti zaposlitve z vsemi s tem povezanimi pravicami in obveznostmi, enako kot informatiki, ki so uslužbenci, zaposleni za nedoločen čas?

OSMO VPRAŠANJE: Ali pravo Unije zahteva revizijo pravnomočnih sodb/obnovo postopka v primeru dokončnih upravnih aktov v opisanih okoliščinah, če so izpolnjeni štiri pogoji, določeni v zadevi Kühne & Heitz (C-453/00, z dne 13. januarja 2004) ⁽³⁾: 1. V španskem pravu imajo uprava in sodišča možnost obnove oziroma revizije, vendar z resnimi omejitvami, ki jo izredno otežujejo oziroma onemogočajo; 2. so sporne odločbe postale pravnomočne zaradi sodbe nacionalnega sodišča, ki je odločalo na zadnji/edini stopnji; 3. navedena sodba temelji na napačni razlagi prava Skupnosti, ki ni skladna s sodno prakso Sodišča, in je bila izdana, ne da bi bilo Sodišču v skladu s členom 234, tretji odstavek, ES predloženo vprašanje za predhodno odločanje; in 4. se je zadevna stranka obrnila na upravni organ takoj, ko se je seznanila z navedeno sodno prakso?

DEVETO VPRAŠANJE: Ali nacionalna sodišča kot evropska sodišča, ki morajo zagotavljati polni učinek prava Unije v državah članicah, lahko in morajo zahtevati ter nacionalnemu organu držav članic naložiti, da v okviru svojih pristojnosti sprejme upoštevne določbe za odpravo nacionalnih predpisov, ki niso združljivi s pravom Unije na splošno, zlasti pa z Direktivo 1999/70/ES ter njenim okvirnim sporazumom?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 o okvirnem sporazumu o delu za določen čas, sklenjenem med ETUC, UNICE in CEE (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 368).

⁽²⁾ Sodba z dne 14. septembra 2016, v združenih zadevah Martínez Andrés in Castrejana López (C-184/15 in C-197/15, EU:C:2016:680).

⁽³⁾ Sodba z dne 13. januarja 2004, v zadevi Kühne & Heitz (C-453/00, EU:C:2004:17)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)/Administración General del Estado

(Zadeva C-105/18)

(2018/C 161/28)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA)

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Energía de Galicia (Engasa) S.A./Administración General del Estado

(Zadeva C-106/18)

(2018/C 161/29)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Energía de Galicia (Engasa) S.A.

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Duerocanto S.L./Administración General del Estado

(Zadeva C-107/18)

(2018/C 161/30)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Duerocanto S.L.

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?

2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽¹⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U./Administración General del Estado

(Zadeva C-108/18)

(2018/C 161/31)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročiteljeve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?

3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

- ⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).
- ⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica/Administración General del Estado

(Zadeva C-109/18)

(2018/C 161/32)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 ⁽¹⁾, ki uvaja načelo povračila stroškov storitev za rabo vode, in ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je davek, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč v primeru, da k plačilu nadomestila za uporabo vode niso zavezane tiste hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih znotraj ene same avtonomne skupnosti, kot tudi niso k plačilu zavezani drugi [potrošniški] načini rabe vode, saj se obdavči le tista raba, ki je namenjena proizvodnji električne energije?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – José Manuel Burgos Pérez in María del Amor Guinea Bueno/Administración General del Estado

(Zadeva C-110/18)

(2018/C 161/33)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: José Manuel Burgos Pérez in María del Amor Guinea Bueno

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Endesa Generación S.A./Administración General del Estado

(Zadeva C-111/18)

(2018/C 161/34)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Endesa Generación S.A.

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)/Administración General del Estado

(Zadeva C-112/18)

(2018/C 161/35)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Asociación de Productores de Energías Renovables (APPA)

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitve škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?

2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽¹⁾?
3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 13. februarja 2018 – Parc del Segre S.A. in drugi/Administración General del Estado

(Zadeva C-113/18)

(2018/C 161/36)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Tribunal Supremo

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Parc del Segre S.A., Electra Irache S.L., Genhidro Generación Hidroeléctrica S.L., Hicenor, S.L., Hidroeléctrica Carrascosa, S.L., Hidroeléctrica del Carrión, S.L., Hidroeléctrica del Pisuerga, S.L., Hidroeléctrica Santa Marta, S.L., Hyanor, S.L., in Promotora del Rec dels Quatre Pobles, S.A.

Tožena stranka: Administración General del Estado

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba okoljsko načelo „plača povzročitelja obremenitve“ iz člena 191(2) PDEU in iz člena 9(1) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽¹⁾ z dne 23. oktobra 2000, ki uvaja načelo povračila stroškov za storitve v zvezi z rabo vode, kot tudi ustrezno ekonomsko vrednotenje rabe vode razlagati tako, da nasprotujeta uvedbi nadomestila za uporabo celinskih voda za proizvodnjo energije, kakršno je to v sporu o glavni stvari, ki ne spodbuja učinkovite rabe vode niti ne določa mehanizmov za ohranjanje in zaščito javnih vodnih virov in katerega količinska opredelitev je popolnoma nepovezana z zmožnostjo povzročitelja škode na javnih vodnih virih, saj temelji izključno na zmožnosti proizvajalcev, da ustvarjajo prihodek?
2. Ali je dajatev, kot je nadomestilo za uporabo vode, ki je predmet postopka v glavni stvari, ki zadeva izključno hidroelektrarne, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, ne pa tudi proizvajalcev, ki so imetniki koncesij za povodja znotraj ene same avtonomne skupnosti, ter proizvajalce energije z vodno tehnologijo, ne pa tudi proizvajalcev energije z drugimi tehnologijami, skladna z načelom nediskriminacije operaterjev iz člena 3(1) Direktive 2009/72/ES z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo ⁽²⁾?

3. Ali je treba člen 107(1) PDEU treba razlagati tako, da gre za prepovedano državno pomoč pri dajatvi v obliki nadomestila za uporabo vode, kakršno je sporno, v škodo hidroelektrarn, ki delujejo na povodjih, ki zajemajo več avtonomnih skupnosti, in sicer zaradi uvedbe asimetrične obdavčitve na področju iste tehnologije glede na to, kje se elektrarna nahaja, plačilo tega nadomestila pa se ne zahteva od proizvajalcev energije iz drugih virov?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL, posebna izdaja v slovenščini, zvezek 15, poglavje 5, str. 275).

⁽²⁾ Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL 2009, L 211, str. 55).

Pritožba, ki jo je PGNiG Supply & Trading GmbH vložila 14. februarja 2018 zoper sklep Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 14. decembra 2017 v zadevi T-849/16, PGNiG Supply & Trading GmbH/Evropska komisija

(Zadeva C-117/18 P)

(2018/C 161/37)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Pritožnica: PGNiG Supply & Trading GmbH (zastopnik: M. Jezewski, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlog

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 14. decembra 2017 v zadevi T-849/16, s katerim je bila tožba družbe PGNiG Supply & Trading zavržena, razglasi za ničnega;
- odloči, da je tožba družbe PGNiG Supply & Trading v zadevi T-849/16 glede na člen 263 PDEU, s katero je predlagana ničnost Sklepa Komisije C(2016) 6950 final z dne 28. oktobra 2016 o spremembi pogojev za izvzetje plinovoda OPAL iz pravil o dostopu tretjih strani do sistema in o reguliranju tarif, odobreno na podlagi Direktive 2003/55/ES, dopustna.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Splošno sodišče je kršilo člen 263, četrti odstavek, PDEU, saj je nepravilno štelo, da se Sklep Komisije na pritožnico ne nanaša niti neposredno niti posamično ter ne pomeni predpisa, kar naj bi izhajalo iz nepravilne razlage s strani Splošnega sodišča narave in učinkov novega regulatornega izvzetja iz leta 2016, pri čemer pa je bil tudi kršen člen 36(1), od (a) do (e), Direktive o zemeljskem plinu (Direktiva 2009/73/ES), ker niso bila uporabljena merila za izvzetje za „novo plinsko infrastrukturo“ in njihova presoja ni bila opravljena tako, da bi se v zadostnem obsegu omogočilo sprejetje odločitve o naravi in vlogi izvzetja, uvedenega leta 2016 s Sklepom Komisije, in o novem regulatornem izvzetju iz leta 2016, saj za Sklep Komisije iz leta 2016, s katerim je bil spremenjen obseg izvzetja iz leta 2009, ni bil uporabljen člen 36(1) Direktive o zemeljskem plinu. Splošno sodišče naj ne bi presojalo o tem, ali je regulativno izvzetje novo, zaradi česar je opravilo nepravilno presojo učinkov Sklepa Komisije na pritožnico.

Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo člen 263 PDEU s tem, da je ugotovilo, da se Sklep Komisije na pritožnico ne nanaša neposredno. Ugotovitev Splošnega sodišča, da se Sklep Komisije ne nanaša neposredno na pritožnico, naj bi bila napačna. Pristop Splošnega sodišča ni v skladu z obstoječo sodno prakso, da se sklepi Komisije nanašajo neposredno na osebe, ki niso nacionalni regulativni organi ali naslovniki teh sklepov.

Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo člen 263 PDEU s tem, da je ugotovilo, da se Sklep Komisije na pritožnico ne nanaša posamično. Položaj pritožnice na trgu naj bi v tem primeru omogočal individualizacijo v smislu sodne prakse o dopustnosti tožb.

Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo člen 263, četrti odstavek, PDEU, s tem, da je ugotovilo, da Sklep Komisije ni predpis. Pritožnica trdi, da je Sklep predpis.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 13. februarja 2018 – Telefónica Móviles España S.A.U. / Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Zadeva C-119/18)

(2018/C 161/38)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Telefónica Móviles España S.A.U.

Tožena stranka: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 6(1) Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ⁽¹⁾ dopušča razlago, v skladu s katero lahko država članica od telekomunikacijskih operaterjev zahteva letni prispevek, kakršen je določen v členu 5 zakona št. 8/2009 z dne 28. avgusta o financiranju Corporación de Radio y Televisión Española, z namenom prispevati k financiranju Corporación de Radio y Televisión Española glede na pozitivni učinek na telekomunikacijski sektor, ki je posledica nove ureditve televizijskega in avdiovizualnega sektorja, in zlasti glede na razširitev storitev stacionarnih in mobilnih širokopolovnih povezav ter ukinitvev oglaševanja in odpoved plačljivim vsebinam ali [pogojnemu] dostopu [Corporación de Radio y Televisión Española], ob upoštevanju naslednjih okoliščin:

- da se s to novo pravno ureditvijo v zadevnem davčnem obdobju ni niti utemeljilo niti dokazalo, da bi za navedena podjetja obstajal navedeni pozitivni učinek, neposredni ali posredni,
- da ta prispevek znaša 0,9 % bruto prihodkov od poslovanja iz zadevnega leta in se ne [izračuna] od prihodkov iz opravljanja avdiovizualnih storitev in oglaševanja, od donosa, ustvarjenega od teh prihodkov, ali od dobička, ustvarjenega z dejavnostjo[?] In to ob upoštevanju, da je navedeni prispevek dajatev, določena v členu 5 zakona 8/2009, kakor je bil prvotno sprejet, in ga ni mogoče utemeljiti v zvezi z zadevno avdiovizualno storitvijo, pri čemer je [navedeni člen 5] podlaga za zavrnitev zahtevkov za vračilo neupravičeno plačanih zneskov ter popravek obračunov, ki jih je tožeča stranka navedla v izpodbijani odločbi v obravnavani tožbi v upravnem sporu.

2. Ali je navedeni prispevek, ki se zahteva od telekomunikacijskih podjetij, ki delujejo v Španiji v več kot eni avtonomni skupnosti, glede na način izračuna, določenega v navedenem členu 5 zakona 8/2009, sorazmeren v smislu člena 6(1) Direktive 2002/20/ES?

3. Ali je navedeni prispevek, ki se zahteva v skladu s členom 5 zakona št. 8/2009 z dne 28. avgusta o financiranju Corporación de Radio y Televisión Española, transparenten v smislu člena 6(1) Direktive 2002/20/ES in priloge k navedeni direktivi, če ni znano, katero konkretno dejavnost opravlja [Corporación de Radio y Televisión Española] kot univerzalno oziroma javno storitev?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 13. februarja 2018 – Orange España S.A.U./Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Zadeva C-120/18)

(2018/C 161/39)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Orange España S.A.U.

Tožena stranka: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 6(1) Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ⁽¹⁾ dopušča razlago, v skladu s katero lahko država članica od telekomunikacijskih operaterjev zahteva letni prispevek, kakršen je določen v členu 5 zakona št. 8/2009 z dne 28. avgusta o financiranju Corporación de Radio y Televisión Española, z namenom prispevati k financiranju Corporación de Radio y Televisión Española glede na pozitivni učinek na telekomunikacijski sektor, ki je posledica nove ureditve televizijskega in avdiovizualnega sektorja, in zlasti glede na razširitev storitev stacionarnih in mobilnih širokopolosovnih povezav ter ukinitve oglaševanja in odpoved plačljivim vsebinam ali [pogojnemu] dostopu [Corporación de Radio y Televisión Española], ob upoštevanju naslednjih okoliščin:

- da se s to novo pravno ureditvijo v zadevnem davčnem obdobju ni niti utemeljilo niti dokazalo, da bi za navedena podjetja obstajal navedeni pozitivni učinek, neposredni ali posredni,
- da ta prispevek znaša 0,9 % bruto prihodkov od poslovanja iz zadevnega leta in se ne [izračuna] od prihodkov iz opravljanja avdiovizualnih storitev in oglaševanja, od donosa, ustvarjenega od teh prihodkov, ali od dobička, ustvarjenega z dejavnostjo? In to ob upoštevanju, da je navedeni prispevek dajatev, določena v členu 5 zakona 8/2009, kakor je bil prvotno sprejet, in ga ni mogoče utemeljiti v zvezi z zadevno avdiovizualno storitvijo, pri čemer je [navedeni člen 5] podlaga za zavrnitev zahtevkov za vračilo neupravičeno plačanih zneskov ter popravek obračunov, ki jih je tožeča stranka navedla v izpodbijani odločbi v obravnavani tožbi v upravnem sporu.

2. Ali je navedeni prispevek, ki se zahteva od telekomunikacijskih podjetij, ki delujejo v Španiji v več kot eni avtonomni skupnosti, glede na način izračuna, določenega v navedenem členu 5 zakona 8/2009, sorazmeren v smislu člena 6(1) Direktive 2002/20/ES?

3. Ali je navedeni prispevek, ki se zahteva v skladu s členom 5 zakona št. 8/2009 z dne 28. avgusta o financiranju Corporación de Radio y Televisión Española, transparenten v smislu člena 6(1) Direktive 2002/20/ES in priloge k navedeni direktivi, če ni znano, katero konkretno dejavnost opravlja [Corporación de Radio y Televisión Española] kot univerzalno oziroma javno storitev?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Nacional (Španija) 14. februarja 2018 – Vodafone España S.A.U./Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Zadeva C-121/18)

(2018/C 161/40)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vodafone España S.A.U.

Tožena stranka: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 6(1) Direktive 2002/20/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev ⁽¹⁾ dopušča razlago, v skladu s katero lahko država članica od telekomunikacijskih operaterjev zahteva letni prispevek, kakršen je določen v členu 5 zakona št. 8/2009 z dne 28. avgusta o financiranju Corporación de Radio y Televisión Española, z namenom prispevati k financiranju Corporación de Radio y Televisión Española glede na pozitivni učinek na telekomunikacijski sektor, ki je posledica nove ureditve televizijskega in avdiovizualnega sektorja, in zlasti glede na razširitev storitev stacionarnih in mobilnih širokopasovnih povezav ter ukinitvev oglaševanja in odpoved plačljivim vsebinam ali [pogojnemu] dostopu [Corporación de Radio y Televisión Española], ob upoštevanju naslednjih okoliščin:

- da se s to novo pravno ureditvijo v zadevnem davčnem obdobju ni niti utemeljilo niti dokazalo, da bi za navedena podjetja obstajal navedeni pozitivni učinek, neposredni ali posredni,
- da ta prispevek znaša 0,9 % bruto prihodkov od poslovanja iz zadevnega leta in se ne [izračuna] od prihodkov iz opravljanja avdiovizualnih storitev in oglaševanja, od donosa, ustvarjenega od teh prihodkov, ali od dobička, ustvarjenega z dejavnostjo[?] In to ob upoštevanju, da je navedeni prispevek dajatev, določena v členu 5 zakona 8/2009, kakor je bil prvotno sprejet, in ga ni mogoče utemeljiti v zvezi z zadevno avdiovizualno storitvijo, pri čemer je [navedeni člen 5] podlaga za zavrnitev zahtevkov za vračilo neupravičeno plačanih zneskov ter popravek obračunov, ki jih je tožeča stranka navedla v izpodbijani odločbi v obravnavani tožbi v upravnem sporu.

2. Ali je navedeni prispevek, ki se zahteva od telekomunikacijskih podjetij, ki delujejo v Španiji v več kot eni avtonomni skupnosti, glede na način izračuna, določenega v navedenem členu 5 zakona 8/2009, sorazmeren v smislu člena 6(1) Direktive 2002/20/ES?

3. Ali je navedeni prispevek, ki se zahteva v skladu s členom 5 zakona št. 8/2009 z dne 28. avgusta o financiranju Corporación de Radio y Televisión Española, transparenten v smislu člena 6(1) Direktive 2002/20/ES in priloge k navedeni direktivi, če ni znano, katero konkretno dejavnost opravlja [Corporación de Radio y Televisión Española] kot univerzalno oziroma javno storitev?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 337.

Pritožba, ki jo je družba HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH vložila 15. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH/Svet Evropske unije

(Zadeva C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (zastopnik: M. Schlingmann, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Svet Evropske unije, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-692/15 HTTS Trade Trust & Shipping GmbH proti Svetu Evropske unije ob podpori Evropske komisije razveljavi v celoti

in Svetu naloži, naj

1. pritožnici plača odškodnino v višini 2 516 221,50 EUR za premoženjsko in nepremoženjsko škodo zaradi uvrstitve pritožnice na seznam oseb, subjektov in organov v Prilogi V k Uredbi (ES) št. 423/2007 ⁽¹⁾ in Prilogi VIII k Uredbi (EU) št. 961/2010 ⁽²⁾;
2. pritožnici plača zamudne obresti v višini dveh odstotnih točk nad obrestno mero, ki jo je Evropska centralna banka določila za glavne operacije refinanciranja, od 17. oktobra 2015 do popolnega plačila zneska, navedenega v točki 2;
3. nosi stroške postopka, zlasti stroške, ki so nastali pritožnici.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja, da je Splošno sodišče kršilo pravo Unije.

Natančneje, sklicuje se na te kršitve prava Unije:

- Splošno sodišče naj bi s tem, da je v korist Sveta upoštevalo okoliščine in podatke, ki jih je Svet predložil šele po sprejetju protipravnega ukrepa, deloma šele po vložitvi pravnega sredstva, pravno napačno določilo čas, ki je upošteven za presojo.
- Splošno sodišče naj bi pravno napačno ugotovilo, da obstajajo indici, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da je vsaj verjetno, da je pritožnica „v lasti oziroma pod nadzorom drugega subjekta [v tem primeru družbe IRISL]“. Splošno sodišče naj bi zlasti uporabilo napačno merilo presoje, neupravičeno upoštevalo podatke Sveta, ki naj jih ta v času presoje sploh ne bi imel, ne bi ugotovilo stopnje (domnevne) lastništva oziroma intenzivnosti nadzora in napačno ocenilo indice.

- Splošno sodišče naj bi pravno napačno domnevalo, da je bila Uredba št. 668/2010 ⁽³⁾ v delu, v katerem se je nanašala na tožečo stranko, zakonita.
- Splošno sodišče naj bi pravno napačno domnevalo, da nezadostna obrazložitev ukrepov, ki so bili sprejeti zoper pritožnico, načeloma ne more pripeljati do odgovornosti Unije, in naj pravno napačno ne bi preizkusilo obstoja kršitve pravice do učinkovitega pravnega varstva.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 423/2007 z dne 19. aprila 2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2007, L 103, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) št. 961/2010 z dne 25. oktobra 2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL 2010, L 281, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 668/2010 z dne 26. julija 2010 o izvajanju člena 7(2) Uredbe (ES) št. 423/2007 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL 2010, L 195, str. 25).

Pritožba, ki jo je Evropska komisija vložila 15. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 5. decembra 2017 v zadevi T-728/16, Tuerck/Komisija

(Zadeva C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon, agenti)

Druga stranka v postopku: Sabine Tuerck

Predlog

- Sodba Splošnega sodišča (prvi senat) z dne 5. decembra 2017 v zadevi T-728/16, Tuerck/Komisija, naj se razveljavi;
- tožba na prvi stopnji naj se zavrne;
- drugi stranki v pritožbenem postopku naj se naloži plačilo stroškov postopka na prvi stopnji;
- S. Tuerck naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

V zvezi s postopki prenosa pokojninskih pravic, ki so nastali v nacionalni shemi, v pokojninski sistem uradnikov Evropske unije, kot je določen v členu 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Unije, se prvi pritožbeni razlog nanaša na to, da naj Splošno sodišče ne bi upoštevalo sodne prakse Sodišča *Radek Časta* (sodba z dne 5. decembra 2013, C-166/12, točke 24, 28 in 31), v skladu s katero postopek preoblikovanja kapitalizirane vrednosti pokojninskih pravic, pridobljenih v nacionalnem sistemu, v leta pokojninske dobe, ki jih je treba upoštevati v pokojninskem sistemu Unije, ureja pravo Unije. Ta postopek vključuje upoštevanje valorizacije kapitala vrednosti kapitala med datumom, ko se za prenos zaprosi, in datumom dejanskega prenosa. Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo z ugotovitvijo, da Komisija ni imela pristojnosti, da odbije povečanje vrednosti kapitala med datumom vložitve zahteve za prenos in datumom dejanskega prenosa kapitala. Splošno sodišče naj z ugotovitvijo, da Komisija ni bila pristojna za izvrševanje teh odbitkov, ne bi upoštevalo člena 11(2), drugi pododstavek, Priloge VIII h Kadrovskim predpisom, priznalo pristojnosti, ki je Komisiji priznana s tem členom, in ta članek in naj bi napačno uporabilo pravo.

Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava z ugotovitvijo, da bi bilo mogoče odbitek povečanja vrednosti kapitala opraviti po drugi obrestni meri od tiste, ki jo določajo Kadrovski predpisi, in zgolj na podlagi prenosljivega kapitala. Odbitek povečanja vrednosti kapitala pa je treba opraviti v skladu s Kadrovskimi predpisi, ki določajo, da je treba spoštovati aktuarsko ravnovesje in za to določajo uporabo obrestne mere 3,1 %. Poleg tega naj bi Splošno sodišče s sklicevanjem na „prenosljiv“ znesek, medtem ko je v členu 11(2) Priloge VIII h Kadrovskim predpisom navedeno, da je treba preoblikovanje zneskov, ki pomenijo pokojninske pravice zadevne osebe, in pokojninske dobe opraviti na podlagi dejanskega prenosa, ravnalo v nasprotju s tem besedilom in naj ne bi upoštevalo sodbe Splošnega sodišča, izdane na podlagi pritožbe 13. oktobra 2015 v zadevi *Komisija/Verile in Gjergij* (T-104/14 P).

Tretji pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava s tem, da so splošna pravila o izvajanju, ki jih je Komisija sprejela za uporabo Kadrovskih predpisov, prevladala nad samimi Kadrovskimi predpisi, ki so hierarhično višji akt, in kršitev obveznosti obrazložitve. S prvim delom tretjega pritožbenega razloga Komisija trdi, da je Splošno sodišče splošna pravila za izvajanje razlagalo v nasprotju z besedilom določbe Kadrovskih predpisov, ki naj bi se s temi pravili za izvajanje izvajala, in kršilo načelo, da Kadrovski predpisi, kot jih Sodišče razlaga v sodbi *Radek Časta*, ne omogočajo prenosa zneskov, ki materialno ne pomenijo pokojninskih pravic, v pokojninsko dobo. V drugem delu tretjega pritožbenega razloga Komisija trdi, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker je uporabilo nasprotujočo si obrazložitev pri ugotovitvi, da je nacionalni pokojninski sklad dokazal povečanje vrednosti kapitala med datumom prijave in datumom dejanskega prenosa.

Četrty pritožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji in kršitev obveznosti obrazložitve, ki naj bi ju storilo Splošno sodišče z opredelitvijo neupravičene obogatitve, ki ne obstaja. Prvič, Splošno sodišče naj bi ugotovilo, da naj bi šlo za neupravičeno obogatitev pri pretvorbi zgolj enega dela prenesenega kapitala v pokojninsko dobo, medtem ko naj bi se ta prenos presojal na datum vložitve zahteve za prenos in naj bi nato zanj veljala „nominalna“ ureditev, ki temelji na sistemu kapitalizacije. Z drugim delom četrtega pritožbenega razloga Komisija zatrjuje kršitev obveznosti obrazložitve: Splošno sodišče je ugotovilo, da je podana neupravičena obogatitev, brez pojasnitve utemeljenosti te ugotovitve, ob upoštevanju trditve Komisije, da je bil znesek, ki je presegel obrestno mero 3,1 %, povrnjen zadevnemu uslužbencu.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija)
23. februarja 2018 – Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des
télécommunications (IBPT)**

(Zadeva C-142/18)

(2018/C 161/43)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Skype Communications Sàrl

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba opredelitev elektronske komunikacijske storitve, navedeno v členu 2(c) Direktive 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve ⁽¹⁾, kakor je bila spremenjena, razumeti tako, da je treba glasovno storitev v omrežju IP, ki se zagotavlja prek terminalskega programa v javnem komutiranem telefonskem omrežju na fiksno ali mobilno številko iz nacionalnega načrta oštevilčenja (v obliki E.164), opredeliti kot elektronsko komunikacijsko storitev, čeprav je storitev dostopa do interneta, prek katere uporabnik dostopa do navedene glasovne storitve v omrežju IP, že sama po sebi elektronska komunikacijska storitev, vendar ponudnik programa to storitev ponuja za plačilo in sklepa dogovore s ponudniki telekomunikacijskih storitev, ustrezno pooblaščenimi za prenos v javno komutirano telefonsko omrežje in zaključevanje klicev v njem, ki omogočajo zaključevanje klicev na fiksno ali mobilno številko iz nacionalnega načrta oštevilčenja?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali odgovor ostaja enak, če se upošteva, da je funkcija programa, ki omogoča glasovni klic, le ena od njegovih funkcij in se ta program lahko uporablja brez nje?
3. Če sta odgovora na prvi dve vprašanji pritrdilna, ali odgovor na prvo vprašanje ostane enak, če se upošteva, da ponudnik storitve v svojih splošnih pogojih določi, da ne prevzema odgovornosti do končne stranke za prenos signalov?
4. Če so odgovori na prva tri vprašanja pritrdilni, ali odgovor na prvo vprašanje ostane enak, če se upošteva, da zagotavljana storitev ustreza tudi opredelitvi „storitve informacijske družbe“?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/21/ES z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) (UL L 108, str. 33).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 23. februarja 2018 –
Regards Photographiques SARL/Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Zadeva C-145/18)

(2018/C 161/44)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Regards Photographiques SARL

Tožena stranka: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Vprašanja za predhodno odločanje

- Ali je treba določbe členov 103 in 311 Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 ⁽¹⁾ ter določbe točke 7 dela A Priloge IX k tej direktivi razlagati tako, da se z njimi zahteva le, da fotografije posname njihov avtor, da jih ta natisne ali so natisnjene pod njegovim nadzorstvom ter da so podpisane, oštevilčene in omejene na 30 kopij, v vseh velikostih in na vseh nosilcih, da bi bile upravičene do nižje stopnje davka na dodano vrednost?
- Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je državam članicam vseeno dovoljeno, da iz upravičenosti do nižje stopnje davka na dodano vrednost izključijo fotografije, ki poleg tega niso umetniške narave?
- Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, katere druge pogoje morajo izpolnjevati fotografije, da bi bile upravičene do nižje stopnje davka na dodano vrednost? In zlasti, ali morajo biti umetniške narave?
- Ali je treba te pogoje v Evropski uniji razlagati enotno ali pa napotujejo na pravo vsake države članice, zlasti s področja intelektualne lastnine?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal da Relação de Lisboa (Portugalska)
26. februarja 2018 – Agostinho da Silva Martins/Dekra Claims Services Portugal SA**

(Zadeva C-149/18)

(2018/C 161/45)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitevno sodišče

Tribunal da Relação de Lisboa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: Agostinho da Silva Martins

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Dekra Claims Services Portugal SA

Vprašanja za predhodno odločanje

- a) Ali je treba šteti, da je veljavna ureditev na Portugalskem kot obvezna določba prevladujoča v smislu člena 16 Uredbe „Rim II“⁽¹⁾?
- b) Ali je to pravilo mogoče šteti za določbo prava Skupnosti, ki ureja kolizijska pravila v smislu člena 27 Uredbe „Rim II“?
- c) Ali je treba šteti, da se za portugalskega državljana, ki je bil žrtev v prometni nesreči v Španiji, uporablja ureditev zastaranja iz člena 498(3) portugalskega civilnega zakonika v smislu člena 28 Direktive 2009/103/ES⁽²⁾?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 864/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o pravu, ki se uporablja za nepogodbene obveznosti (Rim II) (UL L 199, 2007, str. 40).

⁽²⁾ Direktiva 2009/103/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L 263, 2009, str. 11).

**Pritožba, ki jo je Crédit mutuel Arkéa vložila 23. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča
(drugi razširjeni senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-712/15, Crédit mutuel Arkéa/Evropska
centralna banka**

(Zadeva C-152/18 P)

(2018/C 161/46)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Crédit mutuel Arkéa (zastopnik: H. Savoie, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropska centralna banka, Evropska komisija

Predlog

— Razveljavi naj se sodba z dne 13. decembra 2017 (T-712/15), s katero je Splošno sodišče zavrnilo predlog Crédit mutuel Arkéa za razglasitev ničnosti Sklepa Evropske centralne banke z dne 5. oktobra 2015 (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28) o določitvi bonitetnih zahtev, ki se uporabijo za skupino Crédit mutuel.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Pritožnica v podporo pritožbi navaja dva pritožbena razloga, s katerima zatrjuje:

- nepravilno uporabo prava, in sicer ker je Splošno sodišče presodilo, da člen 2(21)(c) Okvirne uredbe o EMN omogoča ECB, da organizira konsolidirani bonitetni nadzor institucij, povezanih s centralnim organom, medtem ko le-ta sam ni kreditna institucija;
- napako v pravni presoji dejstev, in sicer ker je Splošno sodišče presodilo, da je Crédit mutuel nadzorovana skupina, ker izpolnjuje pogoje iz člena 10(1)(c) Uredbe št. 575/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).

Pritožba, ki jo je Crédit mutuel Arkéa vložila 23. februarja 2018 zoper sodbo Splošnega sodišča (drugi razširjeni senat) z dne 13. decembra 2017 v zadevi T-52/16, Crédit mutuel Arkéa/Evropska centralna banka

(Zadeva C-153/18 P)

(2018/C 161/47)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Crédit mutuel Arkéa (zastopnik: H. Savoie, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Evropska centralna banka, Evropska komisija

Predlog

- Razveljavi naj se sodba z dne 13. decembra 2017 (T-52/16), s katero je Splošno sodišče zavrnilo predlog Crédit mutuel Arkéa za razglasitev ničnosti Sklepa Evropske centralne banke z dne 4. decembra 2015 (ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B84NLR5984/28) o določitvi bonitetnih zahtev, ki se uporabijo za skupino Crédit mutuel.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Pritožnica v podporo pritožbi navaja dva pritožbena razloga, s katerima zatrjuje:

- nepravilno uporabo prava, in sicer ker je Splošno sodišče presodilo, da člen 2(21)(c) Okvirne uredbe o EMN omogoča ECB, da organizira konsolidirani bonitetni nadzor institucij, povezanih s centralnim organom, medtem ko le-ta sam ni kreditna institucija;
- napako v pravni presoji dejstev, in sicer ker je Splošno sodišče presodilo, da je Crédit mutuel nadzorovana skupina, ker izpolnjuje pogoje iz člena 10(1)(c) Uredbe št. 575/2013 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).

Tožba, vložena 16. marca 2018 – Ilmārs Rimšēvičs/Republika Latvija**(Zadeva C-202/18)**

(2018/C 161/48)

Jezik postopka: latvijščina

Stranki*Tožeča stranka:* Ilmārs Rimšēvičs (zastopniki: S. Vārpiņš, I. Pazare, M. Kvēps, odvetniki)*Tožena stranka:* Republika Latvija**Predlog tožeče stranke**

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je bila nezakonito razrešena s položaja guvernerja Banke Latvije, in sicer s sklepom Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (urad za boj proti korupciji in njeno preprečevanje) z dne 19. februarja 2018 o uporabi varnostnih ukrepov, sprejetim v imenu Republike Latvije;
- za nezakonit razglasi varnostni ukrep prepovedi opravljanja določenih poklicnih dejavnosti – s katerim je bilo tožeči stranki prepovedano opravljanje nalog guvernerja Banke Latvije in izvajanje njenih s tem povezanih pravic –, ki je bila tožeči stranki izrečena s sklepom urada za boj proti korupciji in njeno preprečevanje z dne 19. februarja 2018 o uporabi varnostnih ukrepov, sprejetim v imenu Republike Latvije;
- za nezakonite razglasi omejitve za opravljanje nalog člana Sveta Evropske centralne banke in izvajanje s tem povezanih pravic, ki so bile uvedene s sklepom urada za boj proti korupciji in njeno preprečevanje z dne 19. februarja 2018 o uporabi varnostnih ukrepov, sprejetim v imenu Republike Latvije.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Tožeča stranka izpodbija nezakonit sklep, ki ga je 19. februarja 2018 sprejel organ latvijske države, zadolžen za preiskave – urad za boj proti korupciji in njeno preprečevanje, ki je vključen v strukturo izvršilne oblasti –, s katerim je bila za nedoločen časa razrešena s položaja guvernerja Banke Latvije. Sklep o njeni razrešitvi je bil sprejet v imenu latvijske države. Zaradi razrešitve s položaja guvernerja Banke Latvije je tožeča stranka po uradni dolžnosti izgubila tudi položaj člana Sveta Evropske centralne banke.
2. Z razrešitvijo tožeče stranke so bile storjene najmanj te v nadaljevanju navedene kršitve.
3. Prvič, z razrešitvijo tožeče stranke z njenega položaja guvernerja Banke Latvije in člana Sveta Evropske centralne banke je bil kršen člen 14.2. Protokola št. 4 Pogodbe o delovanju Evropske unije o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ker v času njene razrešitve noben od pogojev – navedenih v omenjenem členu za razrešitev guvernerjev nacionalnih centralnih bank – ni bil izpolnjen (in sicer da guverner ne izpolnjuje več zahtev za opravljanje svojih dolžnosti ali da je zagrešil hujšo kršitev).
4. Drugič, z razrešitvijo tožeče stranke s položaja guvernerja Banke Latvije je bil kršen tudi člen 22 likums „Par Latvijas Banku“ (zakon o Banki Latvije), to je pravni akt za izvajanje Pogodbe o delovanju Evropske unije. V času sprejetja zadevnega sklepa nobena od zahtev – določenih v omenjenem členu za razrešitev guvernerja Banke Latvije (prvič, odstop zadevne stranke; drugič, hujša kršitev, določena v členu 14.2. Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, pri čemer v tem primeru lahko Parlament odloči o razrešitvi guvernerja Banke Latvije po tem, ko je obsodilna sodba postala pravnomočna; ali, tretjič, druge zahteve iz navedenega člena 14.2.). Poleg tega, čeprav je v skladu z navedenim zakonom parlament Republike Latvije edini, ki je pooblaščen za razrešitev guvernerja Banke Latvije, pa tožeče stranke ni razrešil navedeni parlament, ampak organ Republike Latvije, ki je zadolžen za preiskave in ki je vključen v strukturo izvršilne oblasti.

5. Tretjič, z razrešitvijo tožeče stranke s položaja guvernerja Banke Latvije je urad za boj proti korupciji in njeno preprečevanje nepravilno razlagal pravo Unije, saj je navedel, da tožeča stranka v Svetu Evropske centralne banke ni delovala neodvisno in v interesu Evropske centralne banke, ampak je izvajala funkcije guvernerja Banke Latvije ter delovala v interesu zadnjenavedene banke. Vendar člen 13 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da je Evropska centralna banka institucija Evropske unije.

Uradniki institucij Evropske unije lahko pri opravljanju svojih nalog izvajajo samo pristojnosti, določene v predpisih Unije, in lahko delujejo le v interesu teh institucij. Ni mogoče z nacionalnimi predpisi določati nalog uradnikov institucij Evropske unije in zato pri opravljanju nalog uradnika institucij Evropske unije ni mogoče izvajati pristojnosti, ki jih podeljujejo nacionalni pravni akti.

Člen 130 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki zagotavlja neodvisnost Evropske centralne banke, izključuje možnost, da bi guverner Banke Latvije pri opravljanju svojih nalog kot član Sveta Evropske centralne banke lahko deloval kot predstavnik Banke Latvije in ravnal (izključno) v interesu zadnjenavedene banke ali Republike Latvije.

Tožba, vložena 3. aprila 2018 – Evropska centralna banka/Republika Latvija

(Zadeva C-238/18)

(2018/C 161/49)

Jezik postopka: latvijščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska centralna banka (zastopniki: C. Zilioli, C. Kroppenstedt in K. Kaiser, agenti, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, odvetnik)

Tožena stranka: Republika Latvija

Predlog tožeče stranke

Evropska centralna banka Sodišču predlaga, naj:

- Republiku Latviji naloži, da na podlagi člena 24, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 62 Poslovnika Sodišča predloži vse upoštevne informacije glede preiskave, ki poteka in jo glede guvernerja banke Latvije vodi Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (komisija za preprečevanje korupcije in boj proti njej);
- v skladu s členom 14.2 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ugotovi, da je Republika Latvija kršila drugi odstavek navedene določbe, ker:
 - je bil guverner banke Latvije razrešen s svoje funkcije, preden je neodvisno sodišče izreklo obsodilno sodbo, s katero bi vsebinsko preučilo zadevo, in
 - ne obstajajo nikakršne izredne okoliščine, kot to dokazujejo dejstva, ki jih je predložila Republika Latvija, s katerimi bi bilo utemeljeno, da se zadevno osebo razreši z njegove funkcije.
- Republiku Latviji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

ECB trdi, da je Republika Latvija kršila drugi odstavek člena 14.2 Protokola o Statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, ker je guvernerja banke Latvije na podlagi začasnega varnostnega ukrepa razrešila z njegove funkcije, ne da bi neodvisno sodišče pred tem izreklo obsodilno sodbo, s katero bi vsebinsko preučilo zadevo.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – De Capitani/Parlament

(Zadeva T-540/15) ⁽¹⁾

(Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti v zvezi z zakonodajnim postopkom, ki poteka — Trialogi — Razpredelnice s štirimi stolpci v zvezi s predlogom uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o agenciji Europol in razveljavitvi sklepov 2009/371/PNZ in 2005/681/PNZ — Delna zavrnitev dostopa — Ničnostna tožba — Pravni interes — Dopustnost — Člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001 — Izjema v zvezi z varstvom postopka odločanja — Neobstoj splošne domneve zavrnitve dostopa do razpredelnic s štirimi stolpci, sestavljenih v okviru trialogov)

(2018/C 161/50)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Emilio De Capitani (Bruselj, Belgija) (zastopniki: O. Brouwer, J. Wolfhagen in E. Raedts, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament (zastopniki: sprva N. Görlitz, A. Troupiotis in C. Burgos, nato N. Görlitz, C. Burgos in I. Anagnostopoulou, agenti)

Intervenienta v podporo tožene stranke: Svet Evropske unije (zastopniki: E. Rebasti, B. Driessen in J.-B. Laignelot, agenti) in Evropska komisija (zastopnika: J. Baquero Cruz in F. Clotuche-Duvieusart, agenta)

Predmet

Tožbe na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Evropskega parlamenta A(2015) 4931 z dne 8. julija 2015, s katerim je bil tožeči stranki zavrnjen celovit dostop do dokumentov LIBE 2013 0091 02 in LIBE 2013 0091 03.

Izrek

1. Sklep Evropskega parlamenta A(2015) 4931 z dne 8. julija 2015 se razglasi za nič en v delu, v katerem je bil Emiliu De Capitaniju zavrnjen celovit dostop do dokumentov LIBE 2013 0091 02 in LIBE 2013 0091 03.
2. Parlament nosi svoje stroške in stroške, ki so nastali E. de Capitaniju.
3. Svet Evropske unije in Evropska komisija nosita svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 398, 30.11.2015.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – Stavvytskyi/Svet(Zadeva T-242/16) ⁽¹⁾

(Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Ohranitev imena tožeče stranke na seznamu — Obveznost obrazložitve — Ugovor nezakonitosti — Sorazmernost — Pravna podlaga — Očitna napaka pri presoji)

(2018/C 161/51)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Edward Stavvytskyi (Bruselj, Belgija) (zastopniki: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey in D. Rovetta, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: V. Piessevaux in J.-P. Hix, agenta)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Evropska komisija (zastopniki: sprva E. Paasivirta in S. Bartelt, nato E. Paasivirta in L. Baumgart, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta (SZVP) 2016/318 z dne 4. marca 2016 o spremembi Sklepa 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2016, L 60, str. 76) ter Izvedbene uredbe Sveta (EU) 2016/311 z dne 4. marca 2016 o izvajanju Uredbe (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL 2016, L 60, str. 1) v delih, v katerih je bilo ime tožeče stranke ohranjeno na seznamu oseb, subjektov in organov, za katere veljajo ti omejevalni ukrepi.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Edward Stavvytskyi nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.
3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 270, 25.7.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Šroubárna Ždánice/Svet(Zadeva T-442/16) ⁽¹⁾

(Prošnja za vračilo protidampinskih dajatev — Uvoz nekaterih pritrdilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Kitajske ali poslanih iz Malezije — Uredba (ES) št. 91/2009 in Izvedbena uredba (EU) št. 723/2011 — Pristojnost nacionalnega sodišča — Nепristojnost Splošnega sodišča)

(2018/C 161/52)

Jezik postopka: češčina

Stranke

Tožeča stranka: Šroubárna Ždánice a.s. (Kyjov, Češka republika) (zastopnik: M. Osladil, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnice: H. Marcos Fraile in A. Westerhof Löfflerová, agentki, skupaj z N. Tuominen, odvetnico)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopnika: T. Maxian Rusche in P. Němečková, agenta)

Predmet

Predlog za vračilo protidampinskih dajatev in obresti, ki jih je tožeča stranka domnevno neupravičeno plačala češkemu carinskemu organu po sprejetju Uredbe (ES) Sveta št. 91/2009 z dne 26. januarja 2009 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2009, L 29, str. 1), Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 723/2011 z dne 18. julija 2011 o razširitvi dokončne protidampinske dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 91/2009 o uvozu nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz nekaterih pritrtilnih elementov iz železa ali jekla, poslanega iz Malezije, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Malezije ali ne (UL 2011, L 194, str. 6), in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 924/2012 z dne 4. oktobra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 91/2009 (UL 2012, L 275, str. 1).

Izrek

1. Tožba se zavrne zaradi nepristojnosti Splošnega sodišča za odločanje o njej.
2. Šroubárna Žďánice a.s. nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasil Svet Evropske unije.
3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 392, 24.10.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – HJ/EMA

(Zadeva T-579/16) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Začasni uslužbenci — Nepodaljšanje pogodbe za določen čas — Člen 8, prvi odstavek, Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije — Sprememba pogodbe za določen čas v pogodbo z nedoločen čas — Očitna napaka pri presoji — Dolžnost skrbnega ravnanja — Obveznost obrazložitve — Pravica do izjave — Ocenjevalno poročilo — Obveznost obrazložitve — Očitna napaka pri presoji)

(2018/C 161/53)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: HJ (zastopnici: L. Levi in A. Blot, odvetnici)

Tožena stranka: Evropska agencija za zdravila (EMA) (zastopniki: F. Cooney in N. Rampal Olmedo, agenta, skupaj z A. Duron in D. Waelbroeckom, odvetnikoma)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU, prvič, za razglasitev ničnosti ocenjevalnega poročila tožeče stranke za obdobje od 16. februarja do 31. decembra 2014, odločbe EMA z dne 1. aprila 2015 o nepodaljšanju pogodbe o zaposlitvi tožeče stranke kot začasnega uslužbenca in dveh odločb z dne 26. oktobra 2015 o zavrnitvi pritožb tožeče stranke zoper ta akta, ter drugič, za povrnitev škode, ki naj bi nastala tožeči stranki.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. HJ se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 145, 25.4.2016 (zadeva je bila sprva vložena pri Sodišču za uslužbenke Evropske unije pod številko F-8/16 in nato 1. septembra 2016 prenesena na Splošno sodišče Evropske unije).

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Argyraki/Komisija

(Zadeva T-734/16) ⁽¹⁾

**(Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnine — Izračun let pokojninske dobe — Upoštevanje obdobj
službovanja kot pomožne uslužbenke — Pogoji — Pravna podlaga)**

(2018/C 161/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Vassilia Argyraki (Bruselj, Belgija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva G. Berscheid, G. Gattinara in A.-C. Simon, nato G. Berscheid, G. Gattinara in L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za razglasitev ničnosti odločbe z dne 29. januarja 2016 Urada Komisije za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO), s katero je zavrnil predlog tožeče stranke za odobritev obdobj službovanja kot pomožne uslužbenke v okviru izračuna njenih pokojninskih pravic.

Izrek

1. Odločba z dne 29. januarja 2016 Urada Evropske komisije za vodenje in plačevanje posameznih pravic (PMO), s katero je zavrnil predlog Vassilie Argyraki, da se ji obdobja službovanja, ki jih je dopolnila kot pomožna uslužbenka, odobrijo kot obdobja službovanja kot začasna uslužbenka v okviru izračuna njenih pokojninskih pravic, se razglasi za nično.
2. Komisiji se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 462, 12.12.2016.

Sodba Splošnega sodišča z dne 22. marca 2018 – Safe Skies/EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK)(Zadeva T-60/17) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Evropske unije TSA LOCK — Absolutni razlog za zavrnitev — Razlikovalni učinek — Neopisnost — Člen 7(1)(b), (c) in (g), Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b), (c) in (g) Uredbe (EU) 2017/1001))**

(2018/C 161/55)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Safe Skies LLC (New York, New York, Združene države) (zastopnica: V. Schwepler, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnica: A. Söder, agentka)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Travel Sentry, Inc. (Windermere, Florida, Združene države) (zastopnika: J. L. Gracia Albero in V. Torelli, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 24. novembra 2016 (zadeva R 233/2016-4) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Safe Skies in Travel Sentry.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Družbi Safe Skies LLC se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 104, 3.4.2017.

Sodba Splošnega sodišča z dne 20. marca 2018 – Webgarden/EUIPO (Dating Bracelet)(Zadeva T-272/17) ⁽¹⁾**(Znamka Evropske unije — Prijava figurativne znamke Evropske unije Dating Bracelet — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (EU) št. 2017/1001) — Prejšnja praksa EUIPO — Enako obravnavanje — Pravna varnost)**

(2018/C 161/56)

Jezik postopka: madžarščina

Stranki

Tožeča stranka: Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budimpešta, Madžarska) (zastopnik: G. Jambrik, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnik: P. Sipos, agent)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 1. marca 2017 (zadeva R 658/2016-5) v zvezi z zahtevo za registracijo figurativnega znaka Dating Bracelet kot znamke Evropske unije.

Izrek

1. Tožba se zavrne.
2. Webgarden Szolgálató és Kereskedelmi Kft. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 231, 17.7.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 9. marca 2018 – Aurora Group Danmark/EUIPO – Retail Distribution (PANZER)

(Zadeva T-246/16) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Postopek za ugotovitev ničnosti — Umik zahteve za ugotovitev ničnosti — Ustavitev postopka)

(2018/C 161/57)

Jezik postopka: danščina

Stranke

Tožeča stranka: Aurora Group Danmark A/S (Ballerup, Danska) (zastopnica: L. Elmgaard Sørensen, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopniki: sprva D. Gaja, nato T. Frydendahl in D. Walicka, agenti)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Retail Distribution ApS (Hinnerup, Danska) (zastopnica: E. A. Skovbo, odvetnica)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. marca 2016 (zadeva R 447/2015-1) v zvezi s postopkom za ugotovitev ničnosti med družbama Retail Distribution in Aurora Group Danmark.

Izrek

1. Postopek se ustavi.
2. Družbi Aurora Group Danmark A/S in Retail Distribution ApS nosita svoje stroške in vsaka polovico stroškov, ki jih je priglasil Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 279, 1.8.2016.

Sklep Splošnega sodišča z dne 13. marca 2018 – Disney Enterprises/EUIPO – Di Molfetta (DISNEY FROZEN)

(Zadeva T-567/17) ⁽¹⁾

(Znamka Evropske unije — Umik zahteve za registracijo — Ustavitev postopka)

(2018/C 161/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Kalifornija, Združene države) (zastopnik: M. Graf, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (zastopnika: E. Markakis in A. Folliard-Monguiral, agenta)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Italija)

Predmet

Tožba zoper odločbo petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 12. maja 2017 (zadeva R 2342/2016-5) zaradi postopka z ugovorom med Fabio Di Molfetta in družbo Disney Enterprises, Inc.

Izrek

1. Postopek s tožbo se ustavi.
2. Družbi Disney Enterprises, Inc. se naloži plačilo svojih stroškov in stroškov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO).

⁽¹⁾ UL C 347, 16.10.2017.

Sklep Splošnega sodišča z dne 8. marca 2018 – Comune di Milano/Svet

(Zadeva T-46/18) ⁽¹⁾

(Odstop)

(2018/C 161/59)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Comune di Milano (Italija) (zastopnika: F. Sciaudone in M. Condinanzi, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: E. Rebasti, M. Bauer in F. Florindo Gijón, agenti)

Predmet

Predlog na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepa Sveta, sprejetega ob robu 3579. zasedanja na seji Sveta za splošne zadeve z dne 20. novembra 2017 v zvezi z izbiro novega sedeža Evropske agencije za zdravila (EMA) v delu, v katerem je kot nov sedež EMA določen Amsterdam.

Izrek

1. Splošno sodišče zadevo T-46/18 odstopa Sodišču, da to odloči o tožbi.
2. Odločitev o predlogih za intervencijo, ki sta ju vložili Kraljevina Nizozemska in Regione Lombardia, se pridrži.
3. Odločitev o stroških se pridrži.

⁽¹⁾ UL C 94, 12.3.2018.

Tožba, vložena 22. februarja 2018 – VI/Komisija**(Zadeva T-109/18)**

(2018/C 161/60)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: VI (zastopnika: G. Pandey in V. Villante, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- najprej po potrebi razglasi, da je člen 90 Kadrovskih predpisov neveljaven in naj se ne uporabi v tem postopku na podlagi člena 270 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- prvič, razglasi za ničen sklep Evropskega urada za izbor osebja (EPSO) z dne 14. novembra 2017 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke, vložene 13. julija 2017, ki vsebuje zavrnitev njenega odškodninskega zahtevka za 50 000 EUR;
- drugič, razglasi za ničen sklep EPSO z dne 19. aprila 2017 o zavrnitvi njenega predloga za ponovni preizkus odločbe natečajne komisije o njeni nepripustitvi k naslednji fazi natečaja;
- tretjič, razglasi za ničen sklep z dne 6. februarja 2017 na spletnem računu EPSO, da se tožeče stranke ne vključi na osnutek seznama izbranih uradnikov za sodelovanje na natečaju EPSO/AD/323/16;
- četrtič, razglasi za nična razpis javnega natečaja EPSO/AD/323/16, ki je bil objavljen 26. maja 2016, in celoten osnutek seznama izbranih uradnikov za sodelovanje na zgoraj navedenem natečaju, ki je sledil temu razpisu;
- tožeči stranki dodeli 50 000 EUR odškodnine za škodo, ki ji je nastala zaradi nezakonitosti zgoraj navedenih izpodbijanih sklepov; in
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji EPSO/natečajne komisije glede ocene poklicnih izkušenj tožeče stranke, vključno s kršitvijo Priloge III k spornemu razpisu natečaja, v katerem so podrobnosti glede zahtevanih poklicnih izkušenj.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in pravice tožeče stranke do izjave ter, dalje, kršitev obveznosti obrazložitve in člena 296 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev členov 1, 2, 3 in 4 Uredbe št. 1/58,⁽¹⁾ kršitev členov 1d in 28 Kadrovskih predpisov ter člena 1(1)(f) Priloge III k tem predpisom in, dalje, kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije.

⁽¹⁾ Uredba št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385/58).

Tožba, vložena 26. februarja 2018 – Tomasz Kawałko/Trofeum/EUIPO – Ferrero (KINDERPRAMS)

(Zadeva T-115/18)

(2018/C 161/61)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: poljščina

Stranke

Tožeča stranka: Tomasz Kawałko/Trofeum (Gdynia, Poljska) (zastopnik: P. Moksa, radca prawny)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Ferrero SpA (Alba, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije „KINDERPRAMS“ – Prijava št. 12 916 961

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe EUIPO z dne 14. decembra 2017 v zadevi R 1112/2017-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo spremeni tako, da se zahtevi za registracijo znamke KINDERPRAMS ugoti;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 1. marca 2018 – HMV (Brands)/EUIPO – Our Price Records (OUR PRICE)

(Zadeva T-129/18)

(2018/C 161/62)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: HMV (Brands) Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: M. Hicks in N. Zweck, barristers)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Our Price Records Ltd (London)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedne elemente „OUR PRICE“ – prijava za registracijo št. 13 636 998

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 15. decembra 2017 v zadevi R 838/2017-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov;
- družbi Our Price Records Limited naloži plačilo stroškov (če v tej zadevi intervenira);

IN

- v celoti ugotovi ugovoru družbe HMV

ALI

- zadevo predloži EUIPO po razveljavitvi izpodbijane odločbe.

Tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(4) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 28. februarja 2018 – LMP Lichttechnik Vertriebs/EUIPO (LITECRAFT)

(Zadeva T-140/18)

(2018/C 161/63)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: LMP Lichttechnik Vertriebs GmbH (Ibbenbüren, Nemčija) (zastopnik: R. Plegge, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije „LITECRAFT“ – prijava št. 15 282 635

Izpodbijana odločba: odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. januarja 2018 v zadevi R 699/2017-2

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 1. marca 2018 – Sociétés générale/ECB**(Zadeva T-143/18)**

(2018/C 161/64)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Sociétés générale (Pariz, Francija) (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in P. Kupka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost člena 5 odločbe ECB št. ECB/SSM/2017 – O2RNE8IBXP4R0TD8PU41/174 z dne 19. decembra 2017 in člena 3 njene priloge A v delu, v katerem so določeni ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z nepreklicnimi zavezami za plačilo glede sistemov zajamčenih vlog ali skladom za reševanje;
- ECB naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na neobstoj pravne podlage za sprejetje izpodbijane odločbe. Po mnenju tožeče stranke ECB ni pristojna za naložitev splošne bonitetne zahteve, prav tako pa ni izvedla posamične in podrobne ocene položaja tožeče stranke, kot se to zahteva z veljavnimi predpisi.
2. Drugi tožbeni razlog se navezuje na napačno uporabo prava v izpodbijani odločbi, ker naj bi ECB nepravilno razlagala predpise prava Unije, ki določajo možnost, da kreditne ustanove uporabijo nepreklicne zaveze za plačilo, in naj bi tako tem določbam odvzela njihov polni učinek.
3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da izpodbijana odločba vsebuje očitno napako pri presoji tveganj, ki naj bi izhajala iz nepreklicnih zavez za plačilo, glede na člen 16 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63).
4. Četrty tožbeni razlog se navezuje na pomanjkljivo obrazložitev, ker bi ECB morala odločbo podrobno obrazložiti in naj bi izpodbijana odločba temeljila na nezadostni obrazložitvi.

Tožba, vložena 1. marca 2018 – Crédit Agricole in drugi/ECB**(Zadeva T-144/18)**

(2018/C 161/65)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Tožeča stranka: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francija) in 69 drugih tožečih strank (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in P. Kupka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- za ničen razglasi člen 9 Sklepa ECB ECB/SSM/2017 – 969500TJ5KRTCJQWXH05/380 z dne 19. decembra 2017 ter člen Priloge 3 k temu sklepu, in sicer v delu, kjer določata ukrepe, ki jih je treba sprejeti glede nepreklicnih zavez za plačilo v zvezi s sistemi jamstva za vloge ali skladi za reševanje;
- ECB naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo štiri razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni tožbenim razlogom v zadevi T-143/18, Société générale/ECB.

Tožba, vložena 1. marca 2018 – Confédération nationale du Crédit mutuel in drugi/ECB**(Zadeva T-145/18)**

(2018/C 161/66)

*Jezik postopka: francoščina***Stranke**

Tožeče stranke: Confédération nationale du Crédit mutuel (Pariz, Francija) in 37 drugih tožečih strank (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in P. Kupka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost člena 8 Odločbe ECB št. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 z dne 19. decembra 2017 v delu, v katerem so določeni ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z nepreklicnimi zavezami za plačilo glede sistemov zajamčenih vlog ali skladom za reševanje;
- ECB naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitvi tožbe navajajo štiri tožbene razloge, ki so v bistvenem enaki ali podobni tistim iz zadeve T-143/18, Société générale/ECB.

Tožba, vložena 1. marca 2018 – BPCE in drugi/ECB**(Zadeva T-146/18)**

(2018/C 161/67)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: BPCE (Pariz, Francija) in 36 drugih tožečih strank (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in P. Kupka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi ničnost člena 4 odločbe ECB št. ECB/SSM/2017 – 9695005MSX1OYEMGDF46/338 (skupaj z njeno prilogo) z dne 19. decembra 2017 v delu, v katerem so določeni ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z nepreklicnimi zavezami za plačilo glede sistemov zajamčenih vlog ali skladom za reševanje;
- ECB naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitvi tožbe navajajo štiri tožbene razloge, ki so v bistvenem enaki ali podobni tistim iz zadeve T-143/18, Société générale/ECB.

Tožba, vložena 1. marca 2018 – Arkéa Direct Bank in drugi/ECB**(Zadeva T-149/18)**

(2018/C 161/68)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Arkéa Direct Bank (Puteaux, Francija), Caisse de Bretagne de Crédit Mutuel Agricole (Le Relecq Kerhuon, Francija), Crédit Mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon), Crédit foncier et communal d'Alsace et de Lorraine-banque (Strasbourg, Francija), Fédéral Finance (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Home Loans SFH (Brest, Francija), Arkéa Banking Services (Pariz, Francija), Arkéa Public Sector SCF (Le Relecq Kerhuon), Arkéa Banque Entreprises et Institutionnels (Le Relecq Kerhuon), Keytrade Bank Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in P. Kupka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- razglasi ničnost člena 8 Odločbe ECB št. ECB/SSM/2017 – 9695000CG7B84NLR5984/207 z dne 19. decembra 2017 v delu, v katerem so določeni ukrepi, ki jih je treba sprejeti v zvezi z nepreklicnimi zavezami za plačilo glede sistemov zajamčenih vlog ali skladom za reševanje;
- ECB naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitvi tožbe navajajo štiri tožbene razloge, ki so v bistvenem enaki ali podobni tistim iz zadeve T-143/18, Société générale/ECB.

Tožba, vložena 1. marca 2018 – BNP Paribas/ECB**(Zadeva T-150/18)**

(2018/C 161/69)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: BNP Paribas (Pariz, Francija) (zastopniki: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi in P. Kupka, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska centralna banka

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- za delno ničen razglasi člen 9 – zlasti odstavke 1, 2 in 3 – Sklepa ECB ECB/SSM/2017 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248 z dne 19. decembra 2017, in sicer v delu, kjer nalaga odbitje nepreklicnih zavez za plačilo, vpisanih pri enotnem skladu za reševanje, nacionalnih skladih za reševanje in nacionalnih sistemih jamstva za vloge za navaden lastniški temeljni kapital, na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi;
- ECB naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. S prvim tožbenim razlogom se zatrjuje, da naj bi izpodbijani sklep ne imel ustrezne pravne podlage, saj naj bi ECB svoje pristojnosti na področju bonitetnega nadzora uporabila za to, da je naložila splošen ukrep, ki sodi na področje zakonodajalca, ter naj bi prekoračila pristojnosti, ki jih ima na podlagi členov 4(1)(f) in 16 Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63).
2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da naj bi izpodbijani sklep ne imel ustrezne pravne podlage, saj naj bi ECB pravne tekste Unije – ki kreditnim institucijam dovoljujejo uporabo nepreklicnih zavez za plačilo, da se tako razbremenijo dela svojih obveznosti do nacionalnih skladov za reševanje, enotnega sklada za reševanje in nacionalnih sistemov jamstva za vloge – razlagala v nasprotju z namenom zakonodajalca, s čimer naj bi zadevnim določbam odvzela njihov polni učinek. Poleg tega naj bi ECB svoj sklep utemeljila na napačnem branju evropskega in nacionalnega pravnega okvira glede prenosa, ki se uporabi za nepreklicne zaveze za plačilo.
3. S tretjim tožbenim razlogom se zatrjuje kršitev načela sorazmernosti.
4. S četrtem tožbenim razlogom se zatrjuje, da je v izpodbijanem sklepu podana napaka pri presoji ter kršeno načelo učinkovite uprave.

Tožba, vložena 26. februarja 2018 – Legutko in Poręba/Parlament**(Zadeva T-156/18)**

(2018/C 161/70)

*Jezik postopka: poljščina***Stranke**

Tožeči stranki: Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Poljska), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Poljska) (zastopnik: M. Mataczyński, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- ugotovi, da je tožena stranka s tem, da Svetu Evropske unije ni posredovala pisnega vprašanja, ki so ga postavili poslanci Evropskega parlamenta v okviru postopka z referenčno številko P-003358/17, kršila člen 130 Poslovnika Evropskega parlamenta in določbe priloge II tega poslovnika;
- Evropskemu parlamentu naloži, naj pisno vprašanje z referenčno številko P-003358/17 posreduje pristojnemu organu, to je Svetu Evropske unije;
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeči stranki Evropskemu parlamentu očitata nedelovanje, ker pisnega vprašanja, ki sta ga 16. maja 2017 postavila poslanca Evropskega parlamenta Ryszard Legutko in Tomasz Poręba, ni posredoval pristojnemu organu, ki sta ga navedli tožeči stranki.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Amisi Kumba/Svet

(Zadeva T-163/18)

(2018/C 161/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Gabriel Amisi Kumba (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 2 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 2 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe, vključno s kršitvijo obveznosti obrazložitve, ki bi omogočala utemeljitev ukrepov in zagotovitev učinkovitega sodnega varstva, in kršitev pravice do izjave
2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji v zvezi z udeležbo tožeče stranke pri dejanjih, ki pomenijo hude kršitve človekovih pravic v Demokratični republiki Kongo

3. Tretji tožbeni razlog: kršitev pravice do zasebnega življenja, lastninske pravice in načela sorazmernosti
4. Četrty tožbeni razlog: nezakonitost določb člena 3(2)(b) Sklepa Sveta 2010/788/SZVP z dne 20. decembra 2010 o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo in razveljavitvi Skupnega stališča 2008/369/SZVP (UL 2010, L 336, str. 30), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta (SZVP) 2016/2231 z dne 12. decembra 2016 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo (UL 2016, L 336I, str. 7), in člena 2b (1)(b) Uredbe Sveta (ES) 1183/2005 o uvedbi določenih posebnih omejevalnih ukrepov za osebe, ki kršijo embargo na orožje glede Demokratične republike Kongo (UL 2005, L 193, str. 1)

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kampete/Svet

(Zadeva T-164/18)

(2018/C 161/72)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Ilunga Kampete (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 1 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 1 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonitost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kahimbi Kasagwe/Svet

(Zadeva T-165/18)

(2018/C 161/73)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Delphin Kahimbi Kasagwe (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 7 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 7 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonitost določb člena 3(2)(a) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(a) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Ilunga Luyoyo/Svet**(Zadeva T-166/18)**

(2018/C 161/74)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Ferdinand Ilunga Luyoyo (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 3 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 3 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonitost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kanyama/Svet**(Zadeva T-167/18)**

(2018/C 161/75)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Célestin Kanyama (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 4 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 4 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Numbi/Svet**(Zadeva T-168/18)**

(2018/C 161/76)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: John Numbi (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 5 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 5 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(a) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(a) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kibelisa Ngambasai/Svet**(Zadeva T-169/18)**

(2018/C 161/77)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Roger Kibelisa Ngambasai (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 6 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 6 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonitost določb člena 3(2)(a) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(a) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kande Mupompa/Svet**(Zadeva T-170/18)**

(2018/C 161/78)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Alex Kande Mupompa (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 10 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 10 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;

- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Boshab/Svet

(Zadeva T-171/18)

(2018/C 161/79)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Évariste Boshab (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 8 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 8 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Akili Mundos/Svet

(Zadeva T-172/18)

(2018/C 161/80)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Muhindo Akili Mundos (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 13 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 13 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Ramazani Shadary/Svet

(Zadeva T-173/18)

(2018/C 161/81)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Emmanuel Ramazani Shadary (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 15 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 15 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Mutondo/Svet**(Zadeva T-174/18)**

(2018/C 161/82)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Kalev Mutondo (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 16 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 16 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(c) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(c) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Ruhorimbere/Svet**(Zadeva T-175/18)**

(2018/C 161/83)

*Jezik postopka: francoščina***Stranki**

Tožeča stranka: Éric Ruhorimbere (Mbujimayi, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 14 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 14 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;

- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Mende Omalanga/Svet

(Zadeva T-176/18)

(2018/C 161/84)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Lambert Mende Omalanga (Kinšasa, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 12 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 12 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(a) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(a) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 8. marca 2018 – Kazembe Musonda/Svet

(Zadeva T-177/18)

(2018/C 161/85)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Jean-Claude Kazembe Musonda (Lubumbashi, Demokratična republika Kongo) (zastopniki: T. Bontinck, P. De Wolf, M. Forgeois in A. Guillerme, odvetniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Izvedbeni sklep Sveta (SZVP) 2017/2282 z dne 11. decembra 2017 o spremembi Sklepa 2010/788/SZVP o omejitvenih ukrepih proti Demokratični republiki Kongo razglasi za ničen v delu, v katerem je tožeča stranka ohranjena pod številko 11 Priloge II k Sklepu 2010/788/SZVP in pod številko 11 Priloge Ia k Uredbi (ES) št. 1183/2005;
- ugotovi nezakonnost določb člena 3(2)(b) Sklepa 2010/788/SZVP, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2016/2231/SZVP, in člena 2b(1)(b) Uredbe 1183/2005/ES;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki so v bistvu enaki ali podobni kot tožbeni razlogi, navedeni v okviru zadeve T-163/18, Amisi Kumba/Svet.

Tožba, vložena 12. marca 2018 – VJ/ESZD

(Zadeva T-180/18)

(2018/C 161/86)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka VJ (zastopnica: N. de Montigny, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

ugotovi in razišči,

- obračunski list, ki ji ga je ESZD poslala z dopisom z dne 22. junija 2017, in, če je potrebno, obračunski list plače, na podlagi katerega se je/bo izvedlo plačilo dodatka za šolanje;
- toženi stranki se naloži plačilo vseh stroškov postopka na tej stopnji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti, ker izpodbijana odločba, dopis z dne 15. aprila 2016, na katerega se ta odločba opira, in Smernice ESZD kršijo Kadrovske predpise za uradnike, zlasti njegovo Prilog X.
2. Drugi tožbeni razlog: nezakonnost izpodbijane posamične odločbe. Ta tožbeni razlog je sestavljen iz petih delov.
 - Prvi del: kršitev načel predvidljivosti, legitimnega pričakovanja in pravne varnosti ter kršitev načela dobrega upravljanja in pridobljenih pravic tožeče stranke.

- Drugi del: kršitev zavez ESZD, slabo upravljanje ter kršitev načela pravne varnosti in upravičenega pričakovanja tožeče stranke.
- Tretji del: kršitev načela pravice do družinskega življenja in izobrazbe.
- Četrti del: kršitev načel enakega obravnavanja in nediskriminacije.
- Peti del: neobstoj tehtanja interesov in spoštovanja načela sorazmernosti sprejetih ukrepov.

Tožba, vložena 9. marca 2018 – Multifit Tiernahrungs/EUIPO (TAKE CARE)

(Zadeva T-181/18)

(2018/C 161/87)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Nemščina) (zastopnika: N. Weber in L. Thiel, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije, ki vsebuje besedna elementa „TAKE CARE“ – prijava št. 16 254 898

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 4. januarja 2018 v zadevi R 845/2017-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 7(1)(b) Uredbe št. 2017/1001.

Tožba, vložena 4. marca 2018 – Lucchini/Komisija

(Zadeva T-185/18)

(2018/C 161/88)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Lucchini SpA (Livorno, Italija) (zastopnik: G. Belotti, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ob upoštevanju kršitev, ki so bile ugotovljene v sodbah Sodišča, na podlagi katerih je bila Odločba Komisije C(2009) 7492 final z dne 30. septembra 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 65 PJ (zadeva COMP/37.956 – Jeklo za armiranje betona, ponovno sprejetje) razglášena za nično, zavrnitev Komisije, ki jo vsebuje dopis z dne 17. januarja 2018, razglási za nično in hkrati Komisiji naloži, naj tožeči stranki vrne plačano globo, ki ji je bila naložena nezakonito, skupaj z zapadlimi obrestmi;
- zavrnitev Komisije, ki jo vsebuje dopis z dne 9. marca 2018, razglási za nično in Komisiji naloži, naj tožeči stranki dovoli sodelovanje v postopku COMP/37.956, ki bi ga morala Komisija ponovno začeti, da se uskladi s sodbami;
- podredno, naloži, da se tožeči stranki plača odškodnina v višini vsaj 10 milijonov EUR ali v znesku, ugotovljenem med postopkom, ali znesku, za katerega bo Splošno sodišče ugotovilo, da je pravičen, da se ustrezno odpravi ugotovljena kršitev člena 41 Listine.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka opozarja, da je Sodišče Odločbo Komisije C(2009) 7492 final z dne 30. septembra 2009 v zvezi s postopkom na podlagi člena 65 PJ (zadeva COMP/37.956 – Jeklo za armiranje betona) ⁽¹⁾ razglasilo za nično, in navaja, da tožeča stranka kljub tej razglasitvi ničnosti ni vrnila plačane globe in tožeče stranke ni povabila k sodelovanju pri upravnem postopku, ki se je medtem ponovno začel.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga.

1. Kršitev členov od 10 do 14 Uredbe Komisije (ES) št. 773/2004 z dne 7. aprila 2004 v zvezi z vodenjem postopkov Komisije v skladu s členoma 81 in 82 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (besedilo velja za EGP) ⁽²⁾, zlasti pravice tožeče stranke do postopka, ki se izvaja v skladu z zakonskimi določbami, in primarno njene pravice do obrambe.
 - V zvezi s tem zatrjuje, da sodelovanje držav članic pri zaslišanju ni zgolj formalnost, saj so organi, ki so pristojni za konkurenco, člani odbora, s katerim se mora Komisija posvetovati, preden sprejme kakršno koli odločitev. Navedeni organi se morajo vedno udeležiti plenarnega zaslišanja, ki je ključna faza postopka, v kateri se obrambna prizadevanja obtoženih podjetij zberejo v kontradiktorni razpravi s Komisijo, ki ta podjetja obtožuje.
2. Kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti pravice do dobrega upravljanja.

⁽¹⁾ Feralpi/Komisija, C-85/15 P (EU:C:2017:709); združeni zadevi C-86/15 P, Ferriera Valsabbia/ Komisija, C-87/15 P, Alfa Acciai/ Komisija (EU:C:2017:717), C-88/15, Ferriere Nord/Komisija (EU:C:2017:716) in C-89/15 P, Riva Fire (EU:C:2017:713)

⁽²⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 81.

Tožba, vložena 16. marca 2018 – Rietze/EUIPO – Volkswagen (motorna vozila) (Zadeva T-191/18)

(2018/C 161/89)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Nemčija) (zastopnik: M. Krogmann, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Volkswagen AG (Wolfsburg, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevni sporni model: model Skupnosti št. 762851-0001

Izpodbijana odločba: odločba tretjega odbora za pritožbe EUIPO z dne 11. januarja 2018 v zadevi R 1203/2016-3

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo tretjega odbora za pritožbe in model Skupnosti št. 762851-0001 razglasi za ničten;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 4(1) v povezavi s členom 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002;
- kršitev člena 6(2) Uredbe št. 6/2002.

Tožba, vložena 16. marca 2018 – Rietze/EUIPO – Volkswagen (motorna vozila)

(Zadeva T-192/18)

(2018/C 161/90)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Nemčija) (zastopnik: M. Krogmann, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Volkswagen AG (Wolfsburg, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik spornega modela: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevni sporni model: mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. DM/073118-3

Izpodbijana odločba: odločba tretjega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 11. januarja 2018 v zadevi R 1244/2016-3

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi odločbo tretjega odbora za pritožbe in učinek mednarodne registracije modela DM/073118-3 v Evropski uniji razglasi za ničten;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 4(1) v povezavi s členom 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002;
 - kršitev člena 6(2) Uredbe št. 6/2002.
-

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL